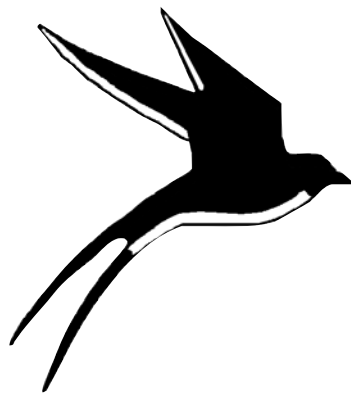

TUTUKSI | SIVU 14

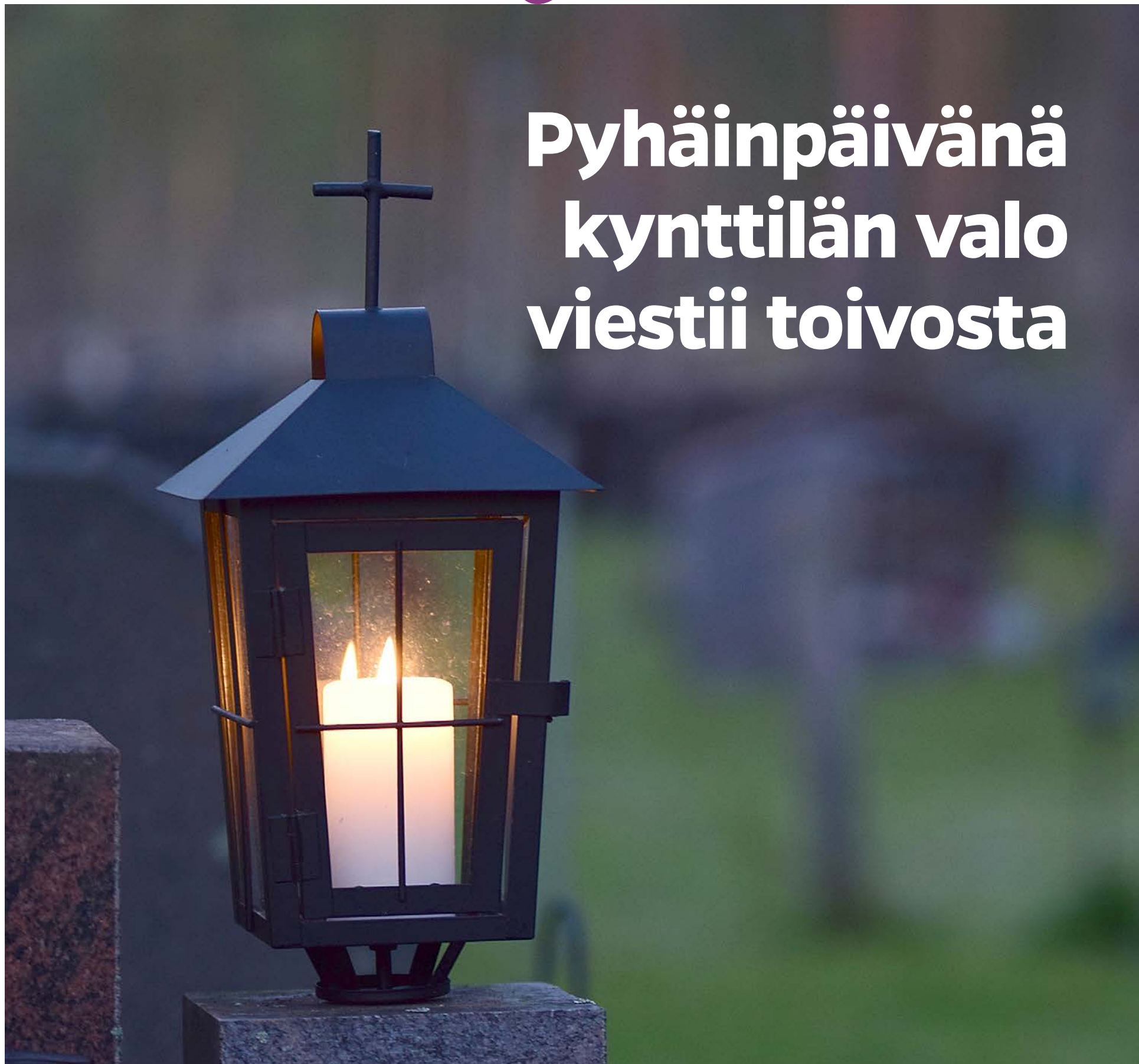
vs.nuorisotyönohjaaja
Mervi Tiilikainen

ROVANIEMEN SEURAKUNTALEHTI | N:O 8 | 30.10.2019 |

WWW.ROVANIEMENSEURAKUNTA.FI

Pyhäinpäivänä kynttilän valo viestii toivosta

JOONI HAGSTRÖM

PÄÄKIRJOITUS | SIVU 2

**Kristillisen
seurakunnan
olemus**

HENKILÖ | SIVU 4

**Gospelin
Grand Old Man
Pekka Simojoki**

SURUN MONET MUODOT |
SIVU 8-9

**Suru on hyvä
surra ja purkaa**

IHMINEN | SIVU 16

**Sirpa Hiilivirta toivoo
kaikkien löytävän
tilan seurakunnasta**

JOUNI HAGSTRÖM

Teesit julki pyhäinpäivän aattona

PYHÄINPÄIVÄ on etappi, jossa suru nousee mentyksen kokeneen mieleen. Vuosi- ja merkkipäivien suuri merkitys on havaittu tarkkailemalla ihmisten kokemuksia. Tällaisista havainnoista on hyötyä, kun haluaa kannatella surevaa.

Toimin aiemmin kaupungin osastoilla sairaalapappina. Näsmäntien pitkäaikaisosastojen hartaudet jäivät mieleeni. Monet potilaat olivat paikalla omissa sairaalasäilyssään ja pyhäinpäiviä viettäen vietettiin juhlavampi hartaus.

Tilaisuuden aluksi luettiin vuoden aikana kuolleiden potilaiden nimet ja sytyttiin kynttilät. Sitten vietettiin hartaushetki, johon kuului ehtoollisen vietto. Tauno-kanttorin kanssa taisimme hoksata käyttää vanhaa ehtoollishymniä.

Pyhäinpäivä liittyy luterilaisuuden historiaan mielenkiintoisella tavalla. Martti Luther esitti teesinsä julkisesti pyhäinpäivän aattona. Yhdeksi tunnetuimmaksi väitelauseeksi nousi ajatus aarteesta, jonka hän toivoi kirkon säilyttävän.

Aarteena Luther piti Jumalan kunnian ja armon kaikkein pyhintä evankeliumia. Monisanaisesti sanottu, mutta joskus sanoilla on oma hiljalleen avautuva merkityksensä. Pohjoisessa ihmiset saattavat sanoa alttarin sakramenttia yhä Herran pyhäksi ehtoolliseksi.

Kuoleman edessä on usein hiljainen paikka. Ihmistä voi kannatella arkiset asiat kuten toisten läsnäolo. Pyhillä asioilla on oma paikkansa. Joskus jopa pieni yhteinen rukous voi olla paljon.

Lauri Kinnunen

Päivän sana
30.10.2019

Abraham toivoi, vaikka toivoa ei ollut, ja niin hän uskoi tulevansa monien kansojen kantaisäksi näiden sanojen mukaisesti: "Näin suuri on oleva sinun jälkeläistesi luku."

Room. 4:18

PÄÄKIRJOITUS | Kari Yliräisänen, kirkkoherra

Kristillisen seurakunnan olemus

EVANKELIUMIEN kertomuksista näemme, että Jeesus usein kysyi kohtaan ihmistä, "mitä toivot minun sinulle tekemään". Vastaukset olivat hyvin konkreettisia, yleensä oli toive parantua jostakin vaivasta tai sairaudesta. Tiedämme, että Jeesus vastasi toiveeseen, hän hoivasi ja paransi.

Lukematta liikaa nykyajan näkemyksiä sisälle Raamatun kertomuksiin, voidaan olettaa, että noissa Jeesus-kohtaamisissa oli paljon samaa, mitä nykypäivänä ihmiset odottavat myös seurakunnan toiminnalta tai työntekijältä.

MITÄ ihmiset kaipaavat? Aitoa kohtaamista, huomatuksi ja nähdyksi tulemistä, välittämistä ja tukea, elämän kuorman jakamista, konkreettista apua, lepoa ja hyväksymistä.

Tunnettu gospel-muusikko, laulujen ja virsien tekijä Pekka Simojoki sanoittaa ihmisten tunteja Majatalo-laulussaan:

*"Ei täällä asu sankareita,
hävinneitä on niin monta,
kerjäläisiä vain, uupuneita.
Jotka tullessaan,
tuovat muistojaan,
riekaleita ihmiselämään.
Me tarvitsemme ystäväyyttä
vailla yhtään vaatimusta."*

Myös Rovaniemen seurakunnassa on pyritty vastaamaan ihmisten tarpeisiin, esimerkiksi perhekerhojen, puuroamujen, nuorten kerhotoiminnan, perheneuvonnan, sairaaloiden sielunhoitotyön sekä keittopäivä- ja soppatykkitalaisuuksien avulla. Monet toiminnot onnistuvat vain lukuisten vapaaehtoisten avulla. Suuri kiitos heille.

VAPAAEHTOISTOIMINTA on erittäin vahva virtaus yhteiskunnassa ja myös kirkossa. Seurakunnat kutsuvat ja valmentavat jäseniään vapaaehtoisiksi toimijoiksi. Kirkon piirissä malli pohjautuu yhtäältä toimintojen akuuteihin ja konkreettisiin tarpeisiin sekä toisaalta myös jonkinasteiseen pelkoon laskevien jäsenmäärien ja verotulojen

”Seurakunta on parantumattomien ihmisten sairaala.”
(Martti Luther)

vuoksi. Tulevaisuudessa näet ei voida toimia nykyisen kaltaisella runsaalla työntekijämäärällä. Syystä ollaan huolissaan, miten käy kirkon ja seurakuntien hyvälle toiminnalle tulevaisuudessa? Siksi painopiste on siirtymässä vapaaehtoistoimintaan.

Vapaaehtoistojen malli on sinänsä hyvä ja todella merkittävä. Se ilmentää myös ensimmäisten kristittyjen toimintaa: jokaisella seurakuntalaisella oli jokin rooli seurakunnan yhteisissä kokoontumisissa ja konkreettisessa työssä. Ne, jotka tänä päivänä toimivat vapaaehtoisina seurakunnissa ansaitsevat suuren kiitoksen ja hatunnoston. Kiitos, että haluatte toimia, kiitos kun jaksatte toimia.

Vapaaehtoisuuden painopisteen myötä voidaan myös kysyä, eikö kutsu vapaaehtoiseksi sisällä jonkinlaisen sanattoman vaatimuksen ja siihen liittyvän velvoitavuuden. Lisäksi se sisältää myös ns. oikean kristityn mallin, että kristityn on oltava alati aktiivinen ja suoritettava seurakuntatyötä.

Vapaaehtoisten varaan perustuva toiminta tulevaisuuden seurakuntien mallina herättää myös kysymyksiä - toivottavasti vain teoreettisen - kysymyksen, onko kirkon seurakunnista tulossa ajan saatossa eräänlaisia kansalaisjärjestöjä, järkevien palvelutehtävien suorittajia,

erityisesti lähimmäispalvelussa. Sinänsä oikeaa, arvostettavaa ja tavoiteltavaa työtä.

NÄIDEN näkymien äärellä on hyvä myös kysyä, onko seurakunta ja jäsenyys siinä jotain muutakin kuin vapaaehtoisena toimimista?

Historian professori Juha Siltalan mielestä kirkko on nykyajassa yhteiskunnallisesti merkittävä siksi, että "kirkkoon voi tulla ilman ehtoja ja joutumatta kuulustelluksi ja kontrolloiduksi. Mitä muita vastaavia paikkoja on? Missä muualla kuin kirkossa saa olla hyödytön ja apealla mielin?" Luterilaisuus on Siltalan mukaan oiva vastalause nykypäivän maaniselle ansioluettelolle.

Siltala katsoo, että luterilaisuudessa konkretisoituu ansaitsemattoman armon käsite, "jota ihmisen on vaikea hyväksyä, koska luonnollinen ihminen ajattelee ansioluetteloa."

Siltalan mukaan "kirkon paras anti hyvinvoinnille on ansiottoman armon ja leppoisuuden perspektiivi, jossa ei maksimoida kilpailukykyä sillä, että herättää aamulla ennen muita ns. "voittajan tunnille", jolloin henkisyys olisi pelkkää asenteiden trimmausta voittajuuteen."

PYHÄINPÄIVÄN kynnyksellä on hyvä muistaa uskonpuhdistaja Martti Lutherin sana, että "kirkon kallein aarre on kaikkein pyhin armon evankeliumi." Siis sanoma armollisuudesta. Se vakuuttaa kelpaamisesta ja hyväksymisestä, vailla yhtäkään ansioluetteloon kirjattua onnistumista, osaamista, pätevyyttä tai suoritusta. Vailla yhtäkään vapaaehtoistehdävän suoritusta seurakunnassa. Se on nähdyksi tulemistä, kelpaamista Kristuksen tähden, Kristuksen ansion tähden Jumalalle ja ihmisille.

PYHÄINPÄIVÄ muistuttaa myös teesien miehen toisesta sanasta: "Seurakunta on parantumattomien ihmisten sairaala." Tämä on seurakunnan olemuksen ja jäsenyyden ydintä, josta myös kaikkinaisen palvelun ja vapaaehtoistojen kilvoitus saa voimansa.

VIIKON SANA |

Jeesus opettaa:

"Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta. Autuaita murheelliset: he saavat lohdutuksen. Autuaita kärsivälliset: he perivät maan. Autuaita ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano: heidät ravitaan. Autuaita ne, jotka toisia armahtavat: heidät armahdetaan. Autuaita puhdassydämiset: he saavat nähdä Jumalan. Autuaita rauhantekijät: he saavat Jumalan lapsen nimen. Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden vuoksi vainotaan: heidän on taivasten valtakunta.

Rukous

Jumala, taivaallinen Isämme. Sinä annat ihmiselle elämän ja otat sen jälleen. Sinä kätket elämämme hetkeksi kuoleman salaisuuteen korottaaksesi sen taas valoon, puhtaana ja uudistuneena. Katso ja kuule meitä, jotka ikävöimme poisnukkuneita läheisiämme. Anna rauhasi käydä yli meidän surumme ja pelkomme. Aamen

Pyhäinpäivän viettoon Pääskyn siivittämänä

SURUN monet muodot ovat aiheena tässä numerossa (s. 8-9). Suomessa toimii ainakin neljä surujärjestöä: Huoma – Henkirikoksen uhrien läheiset ry, KÄPY – Lapsikuolemaperheet ry, Suomen nuoret lesket ry ja Surunauha ry eli apua ja vertaistukea on tarjolla.

Viime sunnuntaina juhlittiin 50-vuotista Muurolan kappelia messun ja juhlan merkeissä (s. 3). Sirpa Hiilivirran pitkä ura seurakunnan diakoniatyössä huipentui eläkejuhliin (takakannessa) ja diakoniatyöntekijämme osallistuivat Rovaniemen välittämisen yöhön, joka myös asunnottomien yönä tunnetaan (s. 7).

Pääskyn toimitus

KUVAT PASI KOKKO

Murolan kappeli täyttyi ääriään myöten 50-vuotisjuhlaväestä.

Kirkkoon ja kappeliin voi tulla ilman ehtoja

YLI 230 TULI Murolan kappelin 50-vuotisjuhlamessuun sunnuntaina 27.10.2019. Juhlamessun liturgiina toimi Mirja Liisa-Lindström ja kirkkoherra Kari Yliräsänen pohti saarnassaan ihmisten toiveita ja seurakuntatyön vastausta niihin.

– Tämän ajan ihmiset kaipaavat seurakunnalta aitoa kohtaamista, kuulevaa korvaa, turvallista olkapäätä, ymmärtävää sydäntä toisin sanoen nähdyksi tulemistä ja hyväksymistä. Murolan kappeli on aikanaan synnytetty ihmisten tarpeeseen tulla koolle, kohtaamaan toisiaan sekä kuulemaan Jumalan hyviä lupauksia. Tänä päivänä kappelin puuroaamut, perhepyhäkoulut sekä lasten ja kouluikäisten Donkkis-illat vastaavat mukavalla tavalla ihmisten toiveisiin. Siitä kertoo se, että ihmiset tulevat joukoittain koolle.

Kirkkoherra myös muistutti tulevaan Pyhäinpäivään liittyen uskonpuhdistaja Martti Lutherin sanasta, että ”kirkon kallein aarre on kaikkein pyhin armon evankeliumi.”

– Se vakuuttaa ihmissydäntä kelpaamisesta ja hyväksymisestä. Se on nähdyksi tulemistä ja kelpaamista Kristuksen ansion tähden niin Jumalalle kuin ihmisillekin.

Muissa tehtävissä messussa ja juhlassa olivat Seija Luomaranta, Mikko Reijonen, Sanna Peltola, Juho Rinne ja Päivi Hintikka. Avustajina oli ryhmä nuorisokuorolaisia ja soittajia jouksiyhtye Aurorasta, musiikkiryhmänä Murolan entinen kappelikuoro ja tyttökuoro Lumitähdet. Juhlamessussa veisattiin virret On riemu, kun saan tulla, Nyt kiitos Jumalan, Nyt Herran hyvyydestä, Myös isämme uskoi-vat ennen, Vain Sinä tunnet minut Vapahtaja, Saapua yhteiseen pöytään, Lahjoistas, Jeesus, pyhistä ja Halleluja, kiitos Herran.

Hannu Erola piti historiajuhlapuheen erilaisista muistoista alkaen kappelin suunnittelemisen ja rakentamisen vaiheista, kertoi työntekijöistä Murolan kappelin alueella eri aikakausina, käsitteli piirineuvoston ja alueneuvoston toiminnan suunnittelemista sekä kuvasi alttarikuvateosta ja sisäänkäyntien historiallisia vaiheita. Juhlapuheessa otettiin huomioon myös nykyisyys ja

Musiikkiryhminä esiintyivät esimerkiksi Murolan kappelikuoro ja tyttökuoro Lumitähdet.

Messun jälkeen nautittiin juhlalounaaksi Lapin riistakeittoa ja mansikkakakkua kahvien kera Riitta Hiltusen ja Minna Kaaretkosken valmistamana ja kattamana.

kerrottiin yhteisöllisestä toiminnasta Murolassa. Juhlapuheen lomassa esitettiin musiikkikappaleita: Lumitähdet ja kappelikuoro lauloivat Paljon ois aihetta lapsella kiittää, jonka jälkeen veisattiin Kiitosvirsi, kuultiin kappelikuoron Tässä olen, laulettiin yhteislauluna Jos maatamme ei rakenna -virren kolmas säkeistö, kuultiin Karennien lauluesitykset ja osallistuttiin Donkin taukojumppaan

Jippii-laulun säestyksellä. Historiajuhlapuheen päätti yhdessä veisattu virsi Kuin oksat vihannoivat. Juhlapuheen jälkeen kuultiin Seija Karvon seurakuntalaisen sana.

Noora Hietanen

Historiajuhlapuheen voi musiikkineen kuunnella SoundCloud-äänitetallenteena osoitteessa: <https://soundcloud.com/radiorovadei>

Radio RovaDei

- Pyhäinpäiväviikonloppuna la 2.11. ja su 3.11. tulossa Radio RovaDeillä on lähetykset poikkeuksellisesti lauantaina ja sunnuntaina. Lähetykset kuullaan tuttuun tapaan molempina päivinä klo 9.55-12.00.
- Pyhäinpäivänä lauantaina 2.11. haastattelutavara on Tarja Huuromen, joka menetti poikansa itsemurhan kautta.
- Sunnuntaina 3.11. haastattelussa on Tuula Kotiranta Pohjois-Suomen Syöpäyhdistyksestä. Sairaudestaan toivuttuaan hän on toiminut vertaistukihenkilönä muille syöpää sairastaville. Toimittajana pyhäinpäiväviikonloppuna on Pasi Kokko.
- Radio RovaDein toimittajana on aloittanut myös viestintäpäälikkö Noora Hietanen, joka on aiemmin tehnyt uutisvuoroja yliopistoradio Moreenissa ja ollut kesätoimittajana Eesti Raadion eli Viron yleisradion suomenkielisessä toimituksessa.

Jouluradio soi FM-taajuuksilla taas 4.11.2019!

Pääkanava soi nettisivuilla ympäri vuoden – muut nettikanavat aukeavat lokakuun aikana.

- Jouluradio FM-taajuudella Rovaniemi, 90,0 MHz
- ja kaapelitaajuudella Rovaniemi 104,7 MHz (Telia)

Pyhien yhteys

PYHÄINPÄIVÄ on sulautuma kahdesta juhlasta, kaikkien pyhien päivästä 1.11. (Festum omnium sanctorum) ja kaikkien uskovien vainajien muistopäivästä 2.11. (Commemoratio omnium fidelium defunctorum.) Siten muisteluun kohteena ovat sekä kaikki kristikunnan marttyyrit että muut uskossa Kristukseen kuolleet. Sana pyhä ei kuitenkaan viittaa vain kuolleisiin. Jokainen Kristuksen oma on pyhä. Hän on uskossa osallinen näkymättömyydestä pyhien yhteydestä. Päivän perinteinen evankeliumi onkin Jeesuksen vuorisaarnan alussa oleva autuaaksijulistus.

Uskontunnustuksen mukaan pyhät muodostavat yhteyden, johon voimme näkymättömästi liittyä.

MENOKSI |

Pyhäinpäivän konsertti ja hartaushetki

kirkossa lauantaina 2.11. klo 18.

ROVANIEMEN seurakunnan kamarikuoro Ave tarjoaa pyhäinpäivänä mahdollisuuden hiljentyä sielunmessun äärelle. Kuoro esittää John Rutterin teoksen kotikirkossaan jo kolmatta kertaa yhdessä sopraano Wenhao Zhangin ja soitinyhtyeen kanssa.

Requiem eli sielunmessu sopii kirkkovuodesta juuri pyhäinpäivänä esitettäväksi, jolloin perinteisesti muistelemme kuolleita rakkaitamme. Konsertissa kokonaisuutta kannattelee piano, jonka lisäksi kuoron lomassa polveilevat herkät huilu ja sello-osuudet ja patarumpujen tummat sävyt. Tämä teos on säveltäjän rakastetuin ja eniten esitetty kuoro-teos. Teoksen seitsemän osaa muodostavat kaarenomaisen meditaation elämästä ja kuolemasta. Rutterin musiikki saa vanhat rukoukset ja Raamatun psalmitekstit elämään, ja antaa aavistuksia tuonpuoleisesta elämästä. Laulut esitetään teoksen alkukielellä osittain latinaksi ja osittain englanniksi. Kirkon ovella on jaossa käsiohjelmia, joissa tekstit on käännetty suomeksi.

Konsertissa kuullaan myös sooloesitykset sopraano Wenhao Zhangilta ja huilisti Katri Ristolaiselta. Tilaisuus alkaa pyhäinpäivän hartaudella, jossa sytytetään kynttilät kirkkovuoden aikana kuolleille seurakuntalaisille. Konserttiin on vapaa pääsy.

Toivotamme kuulijat tervetulleiksi ikuisen valon ja levon rukoukseen. *Requiem eternam dona eis...* Anna heille ikuinen lepo.

Kamarikuoro Ave
Wenhao Zhang, sopraano
Maie Kuusik, piano
Katri Ristolainen, huilu
Kimmo Maunuvaara, sello
Mikko Silander, patarummut
Anitta Ainali-Vuollo, musiikin johto

Jumalan tuuli puhaltaa -naistenpäivä

la 2.11. Rovaniemen Päiväkeskuksessa, Hallituskatu 15.

TÄRKEIN on rakkaus. Osa 1 klo 11-13, osa 2 klo 13.30-15 ja osa 3 klo 16. Mukana Helinä Sundelin ja tiimi. Tarjolla kahvia, teetä ja pientä purtavaa.

HENKILÖ | Pekka Simojoki

Tällä palstalla ihmisten mielteitä ja kysymyksiä elämästä ja uskosta.

Suomen hengellisellä kentällä Pekka Simojoen lauluja lauletaan ja esitetään etelästä pohjoiseen messuissa, seurakuntailoissa, suurissa ja pienissä tapahtumissa sekä kastetilaisuuksista hautajaisiin.

JOUNI HAAGSTRÖM

Gospelin Grand Old Man

”PUOLET on etelän kuumaa aurinkoa, puolet pohjoisen revontulia”, toteaa Kemissä syntynyt, Afrikassa kasvanut gospelmuusikko **Pekka Simojoki**

Virallisiin papereihin Pekka Simojoki laittaa ammatikseen muusikon ja lauluntekijän, epävirallisiin hän keksii jotain hauskaa. Vaikkapa dir. gosp. tuntuu osuvalta ilmaukselta, kun kyseessä on Suomen gospelmusiikin grand old man, lauluntekijä jo yli 40 vuoden ajalta. Hän on myös virsisäveltäjä, kirjailija, kolumninpitäjä ja kirkolliskokousedustaja sekä mukana yli 80 äänitteellä.

Mullanmakuisia lauluja

Pekan laulut koskettavat, koska ne syntyvät arkisista tarinoista.

– Minulle laulut eivät synny kammiossani istuen, vaan tien päällä kun kuulee ihmisten tarinoita. Sitten kolahtaessaan joku kuulemani tai kokemani tarina antaa laululle juuret. Melkein jokaisen laulun takana ovat kasvot, Pekka kertoo.

Pitkän kypsyttelyn jälkeen tarinoista on syntynyt myös kirja *Taivaan tuoksua, mullan makua - Keikkamiehen hartauskirja*.

– Olen huomannut, että jos kuuntelija tajuaa, että lauluntekijä on itkenyt tämän saman asian kuin hän, niin laulu puhuttelee.

Häikäisevän kirkas

Rovaniemelle Pekka Simojoen toi ylistyshenkisten laulujen konsertti. Upeat muusikot, joukossa Pekan oma tytär Heidi Simelius, esittivät lauluja, jotka on koottu *Häikäisevän kirkas* -äänitteelle.

– Uusien laulujen syntyessä ja käydessäni tekstejä läpi huomasin, että laulussa kuin laulussa löytyy ajatus kirkkaudesta. Ja se onkin hyvin raamatullinen ajatus: *Kuinka häikäisevän kirkas on se salaisuus*, kuvailee Pekka uutta laulukooستetaan kolossalaiskirjettä mukaillen.

Kun usko muuttuu uskonnoksi, se alkaa maistua paperilta ja muuttuu tavoiksi. On oleellista tajuta, että usko on totta tänä päivänä ja että Jumala on läsnä. Ylistysmusiikin puhtain ajatus on kääntää katse Jumalaan ja saada kokea Hänen läsnäolonsa.

– Kun Jumalasta puhutaan, niin meidän sanamme loppuvat kesken. Mutta aavistuksen, häivähdyksen siitä me löydämme sanasta kirkkaus.

Pieni hihhuli

Lähdettyään kiertueelle ylistyslaulujen kanssa Pekka Simojoki kokee kohdanneensa ihmetystä ja hän on kuullut

kysymyksen, onko Pekka Simojosta tullut hihhuli.

– Alunperinhän hihhuli oli pilkkasana, mutta haluan kääntää sen positiiviseksi. Kaikissa meissä on pieni lapsi, tai olen käyttänyt sanaa pieni hihhuli. Ylistyshän on kristityn ihmisen perusasenne. Kaiken me teemme kuin Jumalalle. Emme me ylistä ketään ihmistä, kehu itseämme ja toisiamme. Me ihmettelemme, ihastelemme, kummastelemme ja hämmästelemme sitä, että Jumala on suuri ja minä olen pieni. Uskon että sydän haluaisi pikkuisen päästää kahleita irti, olla vapaa sovinnaisuuden ja kulttuurin turhista kahleista.

Konsertissa Pekka rohkaisee kirkkoyleisöä vapautumaan ainakin hetkeksi ajattelemasta, mitä muut sanovat.

– Minulle oli kulttuurishokki muuttaa Afrikasta Suomeen, kun siellä kirkossa ihmiset tanssivat ja lauloivat ja sitten Suomessa meillä jökötettiin, jos näin voisi sanoa. Vaikka voihan niinkin ylistää.

Yhteinen missio

Pekka Simojoki on myös teologi, mutta pilke silmäkulmassa hän toteaa, että musiikkihommissa hänellä on isompi hiippakunta kuin papinvirassa. Vakavoituessaan hän sanoo haluavansa rohkaista ihmisiä käyttämään omia lahjojaan.

– Meillä on yhteinen missio. Me olemme hyviä erilaisissa tehtävissä. Ja se kaikki on julistamista. Meidän tehtävämme on tavalla ja toisella viedä taivaan tuoksua ihmisten mullanmaun keskelle. Me emme ole yksin, jokaisella ihmisellä on lähellä lähetykenttä ja tehtävämme on rakastaa ihmisiä ympärillämme.

Koettelee vaan ei hylkää

Vanhan huoneentaulun ajatuksesta tuli Pekka Simojolle merkittävä käännekohta muutamia vuosia sitten. Toipuesaan syöpäleikkauksesta hän kävi kädenvääntöä itsensä ja Jumalansa kanssa, että eihän tässä näin pitänyt käydä. Ylistyslaulut olivat vaienneet. Siihen pimeyteen hän kuuli Jumalan puhuvan huoneentaulun sanoissa. Ylistyslauluihin alkoi tulla uutta syvyyttä.

– Valo on kirkkaampaa varjoja vasten. Syöpädiagnoosi vei ajattelemaan kuolemaa, tietysti. Silloin tajuaa sen, että en ole ikuinen ja että ihminen on hauras. Se tuo uutta näkökulmaa, mutta eikö se ole niin, että silloin uskaltaa elää kun on mielessään käsitelty mahdollisuuden kuolemasta.

”Taivas josta näämme unta, valon valtakunta, Kristus meidän kanssamme.” Sanat laulusta Häikäisevän kirkas jäävät soimaan syysillassa.

Ulla Miettunen

Pasi Tuutti on ex-jalkapalloilija ja ”juossut” Pallon perässä eri seuroissa ympäri Suomea

- VALMENTAMISESSA tänä vuonna ovat opettaneet eniten ne hetket, kun olen opetellut kuuntelemaan. Luoja on luonut ihmiselle kaksi korvaa ja yhden suun ihan syystä. Tämä kertoo siitä, kuinka meidän jokaisen pitäisi keskittyä enemmän kuuntelemaan, Pasi Tuutti arvioi kauden antia oppimisen suhteen.

Valmentamisessa hän nostaa keskiöön avoimuuden, luottamuksen sekä kyvyn ja luvan olla oma itsensä.

– Jotta pelaaja tai kuka tahansa voi saavuttaa maksimaalisen potentiaalinsa ihmisenä tai urheilijana tarvitaan ihmiskeistä ja inhimillistä valmentamista.

Johtaminen, sitoutuneisuus, luottamus

Ihmisiä valmennetaan ja joukkueita ja seuroja johdetaan. Molemmissa tapauksissa kaksisuuntaisen vuorovaikutuksen toimintakulttuuri on oltava keskiössä.

– Johtamassani toimintaympäristössä vaadin sitoutuneisuutta, ajoissa olemista ja täysillä tekemistä. Minulle tärkeä toiminnallinen arvo on se, että ollaan fyysisesti ja psyykkisesti läsnä kaikessa mitä ikinä tehdäänkin.

Yhteisöllisyys on tärkeää, näin onnistumiset ja epäonnistumiset ovat aina yhteisiä kokemuksia. Täytyy muodostaa turvallinen yhteisö ja ympäristö epäonnistua, jotta uskallamme laittaa kaiken peliin.

– Mielestäni pahin epäonnistuminen on se, ettei edes yritetä. Luottamus merkitsee sitä, että jokainen voi olla oma itsensä heikkouksineen ja vahvuuksineen. Ei tarvitse pelätä, että lytätään tai poljetaan maahan

Valmentamisen lisäksi Rovaniemen palloseuran väistyvä päävalmentaja Pasi Tuutti on toiminut seuroissa aina varainkeräämisestä jalkapallon sisältöosaamisen johtamiseen saakka yhteensä 13 vuoden ajan.

siksi, ettei ole hyvä tai osaa täydellisesti.

Aistit auki voittoihin ja tappioihin

Haasteita ovat sanoittamisen taito, tunteiden ja näkymien nimeäminen sekä sen jälkeen niiden käsitteleminen. Armeija-

maisesta vaikenemisesta ja äijämeiningistä pyritään ja päästään vähitellen eroon.

– Hyvä häviäminen tai epäonnistuminen merkitsee sitä, että osaa olla parempi kuin ennen. Voittamisen kulttuuriin liittyvät paljolti tunteiden tunnistaminen – pitää osata sanoittaa miltä häviön ja voiton hetkillä tuntuu ja mitä se merkitsee toiminnan muutoksina.

Pasi Tuutin mielestä jokaisen huippu-urheilijan pitäisi kerjätä uralleen vaikeuksia ja haasteita, koska ne ovat niitä tärkeimpiä oppimisen hetkiä.

Kulttuurien ja sukupolvien väliset erot

Maaailma on muuttunut paljon vaikkapa 15 vuodessa ja huippu-urheilussa toimitaan eri tavalla kuin ennen. Ei käydä viihteellä, vaan harjoitellaan aina vaan ammattimaisemmin. Kansainvälisyys on lisääntynyt ja kulttuurierot osataan ottaa huomioon ilman muuta. Mukaan ovat tulleet entistä enemmän median työskentelytavat ja sosiaalisen median tuottamat työt.

– Pelaajia joutuu välillä kaivamaan syvältä syövereistä, montusta ylös. Sielunmaisemaan pitäisi iskostaa, että on täysin merkityksetöntä kritisoida nimimerkin takaa ilman mitään kehitysehdotuksia.

Kaikki on lähellä ja helposti saavutettavissa

– Rovaniemi on hieno paikka tehdä asiat paremmin kuin missään muualla, tällä kaupungilla on mahdollisuudet olla Suomen paras kaupunki. Kuinka toisista ihmisistä välitetään ja kuinka otetaan huomioon sekä yhteisölle tärkeät ihmiset että sitten myös heidät, joilla ei mene hyvin.

Jotakin tehdään hyvin kaikissa kaupungeissa, pitää selvittää mitä muualta voi oppia ja mitä täältä viedä muualle. On paljon hyviä asioita ja tekemisen tapoja, joita voi monistaa paikkakunnalta toiselle. Maiseman vaihtaminen kasvattaa avarakatseisuutta.

Noora Hietanen

Heidi Alariesto on äiti, entinen yrittäjä, kehitysjohtaja, kasvatustieteiden maisteri Epäonnistunut, etuoikeutettu, onnistunut vaikuttaja-aktivisti

- TIEDOSTAN omien asioiden olevan todella hyvin. Kysymys kuuluu millä mittareilla mitataan ja miten onnistuminen suhteutetaan? Kun asiat ovat hyvin, tavoitteet voi asettaa korkealle. Kuten esimerkiksi, että työllistää tuhat nuorta tai kasvattaa yritykselle miljoonan euron liikevaihdon.

Heidi oli pitkään kotiäitinä opiskellen samanaikaisesti, aloitti yrittäjänä starttirahalla ja oli tosi tiukilla taloudellisesti.

– Tärkein tavoitteeni on elää omannäköistä elämää, esimerkiksi etten lähde liikaa rahan perään. Koska olen elänyt pienillä tuloilla, en ehkä pelkää epäonnistumista niin paljon, sillä tiedän pärjääväni. Pyrkimys on tehdä säännöllisesti asioita, joissa olen huono. Se pitää sopivasti nöyränä. Heittäydyn epämukavuusalueille. Ohjelmoinnin opiskeleminen on parhailaan käynnissä, enkä varmaan päässyt läpi viimeisimmästä tentistä...

Opetteleminen, oppiminen ja haikautuminen tilanteisiin, joissa on joko huonoin tai tyhmin tuovat haasteita ja pitävät ihmisen virkeänä. Epäonnistumisen pelko on yhteyksissä hyväksytyksi tulemisen kanssa.

– Mitä muut yhteisön jäsenet odottavat minulta ja mitä minä todella haluan? Niiden erottaminen on joskus vaikeaa. Jos mokaan, tapana on kertoa siitä julkisesti. Sen jälkeen ei tarvitse miettiä ikinä, että mitä muut ihmiset

Nyt lasten ollessa isoja ja aikuistuuessa Heidi Alariesto on uudenaikaisessa elämäntilanteessa, risteyksessä. Mikä ovi mahtaa Heidille seuraavaksi avautua ja mitä sen takaa löytyy?

ajattelevat. Haluan elämältäni, että hymyilyttää mennä töihin ja että ilahduttaa ihmisten tapaaminen tiimipalaverissa.

Ihminen voi muuttaa yhteiskuntaa ja yhteisöä paikallisesti vaikuttamalla, kansalaisaktiivisilla voi luoda yhteisöllisesti paljon uutta ja tehdä hyviä asioita.

– Facebook-ryhmä Positiivisen Rovaniemen perustaminen on yksi elämäni parhaista saavutuksista. Käytän sosiaalista mediaa paljon myös työssä, mutta yritän saada siitä hyödyt irti ja olla tuhlamatta liikaa aikaa sen parissa.

Vuosi sitten Lapin Yrittäjien puheenjohtaja Heidi Alariesto myi osuutensa Sijaishaltija Oy:stä ja jätti Lapin yrittäjien puheenjohtajuuden.

– Sen jälkeen olin ehdolla eduskuntaan ja sain miltei tuhat ääntä. Koin sen epäonnistumisena, sillä en mennyt läpi.

Alariesto on ollut 2000-luvun alussa Sodankylän kaupunginvaltuustossa vastuullisessa luottamustehtävässä perusturvalautakunnan puheenjohtajana ja myös seurakunnan kirkkovaltuustossa.

– Kuulun mielelläni kirkkoon ja seurakuntaan! Olen käynyt kotiäitinä lasten kanssa seurakunnan kerhoissa.

Tunnustusta on tullut Rovaniemen kaupungilta vuoden 2015 nuorisoteosta nuorisovaltuuston myöntämänä Kesäduuni-kampanjasta ja Tuottava Idea -kilpailun alue D:n voitto yhteiskuntasarjassa nuorkauppakamarilta samana vuonna. Pari vuotta aiemmin kunniamaininta kasvuohjelmakisassa ja Aktivisti 2013 -tunnustus Suomen Yrittäjiltä. Lisäksi Heidi on saanut maakunnallisen Lapin InnoSuomi 2010 -palkinnon innovatiivisena yrittäjänä.

Kuva ja teksti: Noora Hietanen

P.S. Teimme haastattelun kanssa teemahaastattelua epäonnistumisen päivän 13.10. radio-ohjelmaa varten, mutta se epäonnistui teknisistä syistä. Heidi onkin oikein tervetullut Radio RovaDein studioon heti ehtiessään!

Epäonnistumisen päivänä lokakuun kolmastoista

TEEMOIKSI valikoituivat epäonnistumisen ja onnistumisen lisäksi anteeksianto niin itselle kuin toisille. Rovaniemen palloseuran väistyvä päävalmentaja Pasi Tuutti kertoi Radio RovaDeissä syvällisemmin aiheista toivo, epätoivo, usko ja epäusko - puhetta urheilusta ja valmentamisesta ihmisen tasolta. Haastattelu on kuunneltavissa: <https://soundcloud.com/radorovadei/pasi-tuutti-13102019?in=radorovadei/sets/haastattelut-2019>

Seuraavassa poimintoja erilaisia esimerkkejä epäonnistumisen teemoista

”Virheistä tuntuu olevan vahvoja mielipiteitä. Silti niistä keskustelu – siellä missä virhe on tehty – on paikoin lapsenkengissä. - - - - - Li-säksi on hyvä ymmärtää, että anteeksi pyytämisen tarjoaa mahdollisuuden anteeksiantoon. Anteeksi antaminen on jumalallista. Se on myös inhimillistä – kuten sekin, että uusia mahdollisuuksia on useammin kuin umpiku-jia.” Johtajaylilääkäri Sally Järvelä 21.10.2019 <https://www.laakarilehti.fi/ajassa/verkkokommentti/hukkaamme-oppimisen-jumalaisen-mahdollisuuden/>

”Onnistuuko sinulta epäonnistuminen? - - - - - Aikuisen on hyvä kuunnella itseään sen suhteen, millaisia viestejä lapselle välittää. Onko epäonnistuminen oikeasti hyväksyttyä? Ei varmasti olisi pahaksi, vaikka koulussakin olisi vähintään epäonnistumisen teemaviikko.” Tuuli Heervän kolumni Satakunnan kansassa 13.10.2019

”Epäonnistumiseen ei kuole: tänään viete-tään kansainvälistä epäonnistumisen päivää 13.10.2017 Kaikki epäonnistuvat joskus, ihmissuhteissa, työelämässä, koulussa, ruoan laitossa. Epäonnistuminen tuntuu hirveältä. Se saa miettimään, mitä järkeä missään edes on ja miksi mikään ei onnistu. Joskus pelko estää unelmien tavoittelun.” www.ess.fi

Toimittajana Noora Hietanen

Tyhjän sylin messu

Rovaniemen kirkossa su 24.11. klo 18

Messuun kutsutaan erityisesti lapsettomuuden, keskenmenon, raskauden keskeytyksen, kuolleen lapsen syntymän tai lapsen kuoleman kokeneita.

Messussa on hiljentymistä ja rukousta. Jokainen voi halutessaan sytyttää rukouskynttilän ja osallistua ehtoolliselle.

Messun toimittavat pastorit Elina Rask-Litendahl ja Sanna Kierivaara.
Musiikki Ruusu Tervaskanto.

Haluatko keskustella, ripittäytyä, esirukouspalvelua, liittyä kirkkoon?

Päivystävä pastori

on tavattavissa ma- pe klo 10-13
kirkkoherranvirastossa, puhelin 040 685 4925.

Helmikammari

Ikäihmisten kyläpaikka,
Pohjolankatu 4.
Avoimma ma-to klo 10-14,
myös kahvio avoimma.

Helmikaupassa myytävänä käsintehtyjä kortteja, käsitöitä ja suruadresseja.
Tuotto oman seurakunnan diakoniatyölle.

Viikko-ohjelma lauantaisin Uusi Rovaniemi-lehdessä

Katulähetysilta

maanantaisin klo 17
srk-kodin yläsalissa,
Rauhank. 70 F.
Sanaa, laulua,
keskustelua.

Soppatykkitempaus

to 31.10. ja 28.11. klo 12
Lordinaukiolla.

Maksutonta keittoa.
Paikalla seurakunnan
työntekijöitä ja vapaaehtoisia
jakamassa tietoa
seurakunnan tapahtumista.

www.rovaniemenseurakunta.fi

SYKSYN 2019 TUOMASMESSUT

Rovaniemen kirkossa klo 18

Su 10.11. ja 8.12.

Pysähdy, lepää ja löydä voimaa.
Kirkosta löytyy paikka sinulle.
Olet lämpimästi tervetullut!

Tervetuloa lämminkesiin
perhemessuihin Ounasrinteen ja
Murolan kappeleilla.
Messun päätteeksi tarjolla
ruoka ja kahvi sekä askartelua lapsille.

**PYHÄT
MEININGIT**

Ounasrinteen kappelilla 3.11. ja 1.12. klo 15-17
Murolan kappelilla 10.11. klo 14-16

KUVAT ANTTI HÄRÖ

NÄKÖKULMA KOTISEURAKUNTAAN

Ihmisten kohtaamisia välittämisen yössä

Rovaniemellä vietettiin välittämisen yötä osana valtakunnallista asunnottomien yön tapahtumakokonaisuutta torstaina 17.10.2019. Iltapäivän aikana tapahtui talvivaatteiden jakoa Kansalaistalon Tuvalla, alkuillasta oli osallisuuskeskus Oodin avoimet ovet ja Päiväkeskuksella järjestettiin iltatapahtuma kello viidestä keskiyöhön.

ROVANIEMEN SEURAKUNNASTA paikalla olivat päihde-, kriminaali- ja katulähetystyön diakoni Antti Härö sekä diakoniatyön opiskelija Mira Leinonen. Seurakunnan edustajilla oli tapahtumassa useita pieniä tehtäviä, mutta kaikista tärkein tehtävä oli ihmisten kohtaaminen.

Tapahtuma alkoi päiväkeskuksen pihalla viideltä tervetulopuheella ja ulkoalueella oli tarjolla hernesoppaa, makkaraa, lämmintä mehua ja SPR:n terveyste. Ilma oli koleahko, lämpö nollan tienoilla, välillä satoi lunta ja loppu illasta mittari kääntyi pakkasen puolelle. Osallistujia illan aikana oli arvioitua noin 300. Ihmiset kerääntyivät pöytien ympärille syömään ja juttelemaan, useat ihmiset tunsivat toisensa ja tunnelma oli kotoinen.

Päiväkeskuksen sisätiloissa oli tarjolla kahvia, teetä, suolaista ja makeaa purtavaa. Tunnelma sisätiloissa oli tiivis ja lämmin, tunnelmaa elävöittivät useat artistit illan aikana. Ensimmäinen bändi aloitti kappaleella "sä kaunehin oot" ja yleisö jammaili ja lauloi mukana.

Parturikampaamo DoHairin työntekijöitä oli paikalla leikkaamassa halukkaiden hiuksia. Juha Määttä oli hiustenleikkuvuorossa ja hän kiitteli tärkeää ja suosittua palvelua. Illan aikana hiukset ja partaakin siistittiin 30 henkilöltä. Juhan kanssa kohtasimme käytävällä hiustenleikkuun jälkeen ja kyllä näytti hyvältä!

Välittämisen yöhön osallistujien puheissa välittyivät

kiitollisuus illan järjestämisestä ja viihtyminen lämminkisessä tapahtumassa. Jotkut esittelivät uusia lämpimiä talvitakkejaan, jotka olivat aiemmin päivällä saaneet Kansalaistalon Tuvalla.

Jotkut osallistujista kertoivat omakohtaisista kokemuksista asunnottomuudesta, hiljaiset huokaukset ja totinen katse kertoivat ajan raskaudesta omaa tarinaansa. Asunnottomuudesta selvinneet toivat esille ilon siitä, että nyt on katto päin päällä. Moni kertoi välittämisen yön olevan tuttu ja tärkeä tapahtuma, johon halutaan osallistua vuosittain.

Iltatapahtuman monipuolisuudessaan mahdollistivat useat eri tahot: Rovaniemen päiväkeskus, Suomen punainen risti, rikosseuraamusvirasto, Neuvokas, Nuorisotasuntoliitto ry, Kela, Oodi, Rovaniemen kaupungin erityisryhmien asumispalvelut ja aikuisso- siaalityö, Lapin poliisi, Pohjois-Suomen syöpäyhdistys, A-Klinikka Lapin sairaanhoitopiiri, Rovaniemen seurakunta sekä useat vapaaehtoiset ja terveys- ja sosiaalialan opiskelijat.

Mira Leinonen

Mira Leinonen opiskelee kolmatta vuotta sosionomi-diakoniksi Diakonia-ammattikorkeakoulussa ja suoritti viiden viikon diakoniatyön harjoittelun Rovaniemen seurakunnan palveluksessa.

Välittämisen yön illassa ei kukaan ollut yksin, ruokaa oli tarjolla koko ajan ja kotiinkin viemisiä riitti.

Lahjoitettavat villasukat, arpajaispalkinnot ja hygieniatuotteet löysivät uudet omistajansa.

Hernesoppa, höyryävä makkara, kuuma mehu ja toisten läheisyys lämmittivät ulkona olijoita ja ruokaa keuhuttiin maistuvaksi.

Lähellä PERHEITÄ & LAPSIA

SYKSYN 2019 PÄIVÄ- JA NAPEROKERHOT

Päiväkerho on tarkoitettu 3-6 -vuotiaalle lapsille. Kerhot kokoontuvat yhdestä kolmeen kertaa viikossa eri puolilla Rovaniemeä. Päiväkerhot ovat kasteopetukseen pohjautuvaa viriketoimintaa. Naperokeho 2-vuotta täyttäneille kerran viikossa. Ryhmässä lapset oppivat sosiaalista kanssakäymistä toimiessaan ikäistensä kanssa. Kerhossa on lapsen tietoja ja taitoja kartuttavaa toimintaa: lauluja, leikkejä, askartelua ja ulkoilua. Kerhoja ohjaavat ammattitaitoiset lastenohjaajat.

KERHOPAIKAT

Aapakirkko, Aapatie 6
Korkalovaaran kappeli, Vaaranlammentie 3
Koskenkylän kerhotila, Eliisantie 3 D 10
Nivavaaran kerhotila, Asematie 1
Ounasrinteen kappeli, Saaruantie 3
Seurakuntakoti, Rauhankatu 70
Sinetän kappeli, Kittiläntie 2177
Viirinkankaan kerhotila, Keltakangas 2

LUKUKAUSIMAKSU 40€

Kävitpä sitten kerran tai kolme kertaa viikossa!

LISÄTIETOJA:

Mira Uimaniemi
mira.uimaniemi@evl.fi
puh. 040 6538 415

Seuraa meitä Facebookissa:
Rovaniemen seurakunnan lapsi- ja perhetyö

ROVANIEMEN
SEURAKUNTA

WWW.ROVANIEMENSEURAKUNTA.FI/
ILMOITTAUTUMISET

Kuule oman seurakunnan tarinoita SU KLO 9.55-12

NYT HAASTATTELUT MYÖS VERKOSSA: WWW.ROVANIEMENSEURAKUNTA.FI/RADIOROVADEI

YLISTYSTANSSIN KOULUTUSPÄIVÄ la 9.11.

Ounasrinteen kappelilla

9.30 Aamukahvit
10 Avaus, kappalainen Heini Kesti
10.30 Liikekielisestä rukouksesta ja ylistyksestä, psykologi Titta Hassila
12 Harjoituksia
13 Omakustanteinen lounas / omat eväät
14 Profetaalinen rukous, Titta Hassila
15 Ryhmäharjoituksia
17 Päätös

Osallistumismaksu työssäkäyville 20€/hlö, eläkeläiset, työttömät, opiskelijat, pienituloiset 10 €/hlö.
Lisätietoja: vapaaehtoistyöntekijä sirkka.juntunen(at)gmail.com tai 040-5589091

Kuljetus Tavivaaran kappelille pyhäinpäivän hartauteen la 2.11.

Lähtö klo 14 linja-autoaseman kaukoliikenteen puolen tilauslaiturilta. Reitti Linja-autoasema - Ruokasenkatu - Aallonkatu - Jätkäkynttilä - Ranuantie - Kemijoen itäpuolentie - Tavivaarantie (Airport Express Rovaniemi Oy). Paluu hartauden jälkeen samaa reittiä.

Kuljetuksesta veloitetaan 6 €/hlö (alle 12 v. ei maksua). Maksuvälineenä toimivat myös yleisimmät pankki- ja luottokortit.

Rintaan haudatti

KUVAT KUVAPANKKI

”Kuolleen ihmisen sielun viemisen taivaaseen tai muualle autuiden asuinsijoille ovat usein saaneet tehtäväkseen merten yli lentävät valkoiset vesi- tai muuttolinnut, kuten joutsen ja kyyhkynen.” (Pentti Lempiäinen, Kuvien kieli, Vertauskuvat uskossa ja elämässä)

*Rakkaat ystävät.
Jeesus kutsuu
luokseen väsyneitä
ja murheellisia. Hän
sanoo: »Tulkaa minun
luokseni, kaikki te
työn ja kuormien
uuvuttamat. Minä
annan teille levon.»
(Matt. 11:28)*

*”Risti ei ole
kuoleman, vaan
elämän merkki”*

SURU TUNTUU ALUKSI koko sydämen täyttävältä, ajan oloon se vie vähemmän tilaa ajatuksilta ja muilta tunteilta. Surun kesto ei voi etukäteen määritellä; ei ole liian pitkää aikaa, eikä liian lyhyttä aikaa surra. Surun polulla kuljetaan useimmiten yksi askel eteenpäin ja sen jälkeen kaksi askelta taaksepäin. Toipumisessa on olennaista onko lupa jatkaa elämäänsä; yhtäältä antaako itselleen luvan ja toisaalta antavatko toiset ihmiset luvan? Vähitellen suru muuttuu muistoiksi.

Rukousten valmiit tekstit voivat lohduttaa surussa, samoin surukirjallisuus. Esimerkiksi perheenjäsenen kuoltua on tärkeää, että jäljelle jääneet surevat yhdessä. Puhuvat, muistelevat, itkevät ja nauravat yhdessä, ettei suru muodosta erottavaa seinää perheenjäsenten välille. Suru ei poistu vaikenemalla, eikä vaikeneminen helpota toisten eikä omaa oloa!

Vaikeista asioista vaikenemisesta ei seuraa mitään hyvää

Aina on tärkeää kaivata poisnukkunutta. Joka tapauksessa vainajaa kannattaa kaivata ja muistella. Jos toisella on ollut todella vaikeaa, kuolema voi olla helpotus. Kaipaus voi silloin tulla viiveellä. Joskus elämänlangan katkeaminen voi olla onnellinen tapahtuma. Jos ei ole mitään toivoa helpotuksesta tai vaikkapa paraneemisesta, pitää myöntää kuoleman olevan osa elämää.

Suru, joka ei ole saanut tilaa, voi muuttua fyysisiksi tuntemuksiksi ja esimerkiksi

selittämättömäksi kivuksi. Samoin unettomuus tai masentuneisuus voivat olla surun aiheuttamia. Perheen ja lähipiirin ulkopuolinen tuki voi joskus olla tarpeen, esimerkiksi sururyhmään osallistuminen tai terapiassa käyminen.

Kuolleista puhutaan vain hyvää – De mortuis nil nisi bene

Kaikissa kulttuureissa kuolleista ei saa puhua pahaa ja se liittyy vuosituhantiseen perinteeseen. Perinne on syntynyt osittain kunnioituksen vuoksi, osittain taikauskon kaltaisen pelon takia. Joskus yllättäen tullut kuolema voi kietoa vainajan sädekehään ja kullata kaikki muistot. Kuitenkin myös ikävät muistot vainajista ovat sallittuja, niin kuin myös niiden jakaminen yhdessä jutellen.

Salattu suru – surua ei voi näyttää esimerkiksi siksi, että suhde vainajaan on ollut ongelmallinen:

- Salasuhde vainajan kanssa
- Vainaja on entinen puoliso
- Väkivaltainen kuolema tai itsemurha
- Vainajan poikkeava, vaikkapa väkivaltainen tai päihderiippuvainen elämä
- Menetyksen mitätöinti muiden ihmisten toimesta; myös sairasta ja iäkästä saa surra.

Kun menetyksestä puhutaan vuosien tai vuosikymmentenkin jälkeen, suru tuntuu tuoreelta ja oikea itku voi tulla vasta silloin.

**Koonnut ja toimittanut
Noora Hietanen**

Vainajallekin voi kirjoittaa kirjeen ja haudalla voi käydä puhumassa.

”Suru teki olonsa mukavaksi, koska aikoi jäädä pitkäksi aikaa. Kotiutua sydämeeni ja asua siellä kunnes se lakkaisi sykkimästä.”

(Ritva-Elina Pylväs, Albertina – julkaistu 18.10.2019)

TU suru

Surun köynnös

SOTIEN jälkeisessä Suomessa oli niin paljon surua, että sitä täytyi haudata vainajien mukana, koska sitä ei jaksettu kantaa. Oli rakennettava raunioiden päälle ja ryhdyttävä elämään enimmäkseen kyselemättä ja kokematta, miltä tuntuu.

Haudatun surun siemen on kasvanut ja yhä kasvaa tulevien sukupolvien sisällä rehevöityen ja kukoistaen niin kauan, kunnes joku sen tunnistaa ja antaa sille nimen. Surun köynnös kietoutuu masennuksena ja ahdistuksena, saa muotonsa mielen kipeytenä ja vihaan kätkeytyessään mielettöminä tekoina.

Läheisen menetyksen tai muun tämän hetkisen surun luomassa tilassa liikahtaa surun köynnös havisemaan tullakseen nähdyksi, olemassa olevaksi ja vastaanotetuksi.

Puhutaan surutyöstä, kun kuvaillaan sitä, kuinka kiintymyssuhde kuolleeseen läheiseen etsii uutta muotoaan jäljelle jääneen elämässä. Silloin muistot ja mielikuvat menetetyistä ihmisistä muotoutuvat surevan persoonallista kasvua rakentaviksi osiksi. Suru tarvitsee tilaa, jotta muistot eivät haudaudu haamuina vaan kasvavat elämää kannattelevaksi voimavaraksi.

Suru on ihmisen terve reaktio menetyksen äärellä. Se eheyttää järkkynyttä mieltä ja ehkäisee katkeruuden syntymistä. Suru saa hahmonsia ihmisessä persoonallisella tavalla. Ei ole oikeaa tai väärää tapaa surra. Surua yhdessä jaettaessa saatetaan löytää myös

Suomalaisessa messussa
Lasse Heikkilä:

*”Poika joutui ikävän vain
rintaansa hautaamaan /
rauhan alkaessa kasvoi työhönsä
tarttumaan /
kiire täytti kourat näin
kurkihirren alle jäi kannel /
jota nuori mies ei ehtinyt
soittamaan”*

samankaltaisia kokemuksia, mikä on hyvin lohdullista.

Suru on olennainen osa katoavaista maailmaa. Suru kertoo rakkaudesta, joka ei häviä. Se kuiskii katoamattoman toivosta ja jälleennäkemisen lupauksesta. Ihminen osaa kaivata katoamatonta, sillä se asuu hänen sydämessään.

Sanna Kierivaara

Poikansa menettänyt Tarja Huuromonen:

”Meillä on kuitenkin toivoa”

ROVANIEMELÄINEN Tarja Huuromonen menetti poikansa itsemurhan kautta kaksi vuotta sitten.

– Uskon, että meillä jokaisella on oman mittainen elämänsäkaari. Jumala tietää meidän syntymän ja Hän tietää meidän kuoleman, mutta Hän tietää myös meidän kuolintavan.

– Suru on aaltoileva liike hyvine ja huonoine päivineen. Meillä on kuitenkin toivoa. Näen poikani nyt nokkosperhosena, jonka kohtasin ensin syksyllä kotonani keittiönikkunassa ja seuraavana keväänä hiihtoreisulla pohjoisessa. Siellä nokkosperhosia oli kolme, jolloin poika tuli näyttämään, että hän ei ole yksin täällä.

Kriisiapua Tarja Huuromonen sai ensimmäisen kerran Lapin ensi- ja turvakodilta. Apua on antanut myös vertaistukijärjestö Sininauha ry, jonka tavoitteena on tukea läheisensä itsemurhan kautta menettäneitä ja lisätä avoimuutta puhua itsemurhasta.

Tarja Huuromonen kuuluu myös Särkyneet Äidit -sururyhmään. Ryhmän muodostavat kolme äitiä ovat kaikki menettäneet lapsensa itsemurhan kautta.

Surevan kohtaaminen -hankkeesta on

puolestaan apua kaikille, jotka työssään kohtaavat läheisensä menettäneitä. Hankkeen takana on neljä surujärjestöä: Huoma – Henkirikoksen uhrien läheiset ry, KÄPY – Lapsikuolemaperheet ry, Suomen nuoret lesket ry ja Surunauha ry.

Pasi Kokko

Pyhäinpäivänä lauantaina 2.11. klo 9.55–12 Radio RovaDeissä vierailee Tarja Huuromonen, joka menetti poikansa itsemurhan kautta. Haastattelussa hän kertoo surustaan ja uskostaan sekä rohkaisee muita lähimmäisensä menettäneitä hakemaan tukea ja apua.

Itsemurhan tehneiden muistohetki, kynttilätapahtuma Viirinkankaan kappelissa 17.11. klo 18. Tyhjän sylin messu erityisesti lapsettomuuden, keskenmenon, raskauden keskeytyksen, kuolleen lapsen syntymän tai lapsen kuoleman kokeneille Rovaniemen kirkossa 24.11. klo 18.

Pyhäinpäivä 2.11. seurakunnassa

Klo 10 pyhäinpäivän messu kirkossa, liturgia ja saarna Aki Hätinen, avustaa Rainer Väänänen, kanttoreina Laura Alasaarela ja Maie Kuusik. Vanhan musiikin yhtye Gaudium. Messun jälkeen ekumeeninen hartaus Karjalapatsaalla.

Klo 10 Muurolan kappelissa pyhäinpäivän jumalanpalvelus ja poisnukkuneiden muistohetki.

Klo 10 Meltauksen kappelissa pyhäinpäivän messu ja poisnukkuneiden muistaminen, Ilari Kinnunen. Kirkkokahvit. mukana Ounasjoen kuoro, kanttorina Sanna Peltola.

Klo 11 Sinetän kappelissa pyhäinpäivän messu ja poisnukkuneiden muistaminen, Karita Kaukonen, Päivi Hintikka. Kirkkokahvit.

Klo 12 Viirin kappelissa pyhäinpäivän messu, Kaija-Liisa Keränen, Mauri Miettunen, Yläkemijoen srk-kuoro.

Klo 12 Jouttikeron kappelissa pyhäinpäivän messu, Topi Litendahl, Lauri Ahola.

Klo 13 Maijasen kappelissa pyhäinpäivän messu ja poisnukkuneiden muistaminen, Ilari Kinnunen. Kirkkokahvit. Mukana Ounasjoen kuoro, kanttorina Sanna Peltola.

Klo 13 Korkalovaaran kappelissa pyhäinpäivän messu, Susanna Sirviö, Päivi Hintikka. Kirkkokahvit.

Klo 15 Viirinkankaan kappelissa pyhäinpäivän hartaus, Susanna Sirviö, Laura Alasaarela.

Klo 15 Tavivaaran kappelissa pyhäinpäivän hartaus, Mikko Reijonen, Joona Saraste.

Klo 18 konsertti kirkossa, Rutter Requiem, Kamarikuoro AVE ja soitinyhtye, solistina Wenhao Zhang sopraano. Konsertti sisältää pyhäinpäivän hartauden, Rainer Väänänen, Maie Kuusik.

*Herra, Jumalani, pelastajani,
päivällä minä huudan sinua
avuksi, yölläkin käännyn
sinun puoleesi. Nouskoon
rukoukseni sinun kasvojesi
eteen, kallista korvasi
minun huutoni puoleen!
Ahdingossani minä itken
silmani kuiviin, kaiken päivää
huudan sinua, Herra, ja
ojennan käsiäni sinua kohti.*

Ps. 88:2–3, 10

ADVENTTIMYYJÄISET
ja kahvila srk-keskuksessa, Rauhankatu 70 B.
La 30.11. klo 11-15

Käsintehdyt
leivonnaisia
arpajaiset

Järjestää diakonia- ja lähetystyö

Helmikammarin
joulumyyjäiset
28.11. klo 10-14

Pohjolankatu 4, käynti Kauppatorin puolelta

*Myyttävänä riisipuroa ja soppaa,
kahvia torttuja, leivonnaisia, käsintehdyt,
arpajaiset.*
Tuotto oman srk:n diakoniatyölle.

NUORISOKAHVILA
KATUTASO
Kansankatu 17

**Kaupungin sydämessä
- sydämessä nuoret**

Turvallinen ja rento
kohtaamispaikka!
Biljardi, edullinen kioski
ja mukavaa porukkaa.

AVOINNA SINUA VARTEN

♥ **Ti 15-18 Avoimet ovet**
Pe 17-20 Nuorisokahvila

@erkkajenni
@katutaso.nuorisokahvila
Nuorisokahvila Katutaso

ROVANIEMEN SEURAKUNTA ERITYISNUORISOTYÖ

ILTA YKSINÄISYYDESTÄ
Murolan kappelissa ti 19.11. klo 18

Yksinäisyys ei katso ikää, sukupuolta
eikä yhteiskuntaluokkaa.

Mukana Sanna Kierivaara,
Markku Kukkonen, Laila Juntti.

Musiikkia ja runoja
Marja-Leena Kivilompolo,
Sulo Kangas, Sanna Peltola.

Puheita yksinäisyydestä
erityisnuorisotyön ohjaaja
Jenni Rautio,
diakoni Riitta Nurminen,
eräkirjailija Juhani Valli,
opettaja, eläk Tellervo Koho.

Lopuksi hartaus ja maksuton iltapala

SYYSALLAKKA | Tapahtumat

Tarkemmat tiedot kulloinkin lähipäivien tapahtumista näet Uusi Rovaniemi-lehdestä keskiviikkoisin ja www.rovaniemenseurakunta.fi

ROVANIEMEN KIRKKO

La 2.11. klo 10 pyhäinpäivän messu. Messun jälkeen ekumeeninen hartaus Karjalapatsaalla.
Klo 18 konsertti, Rutter Requiem, Kamarikuoro AVE ja soitinyhtye, solistina Wenhao Zhang sopraano. Konsertti sisältää pyhäinpäivän hartauden, Rainer Väänänen, Maie Kuusik.
Su 3.11. klo 10 messu. Neuvokkaan kirkkopyhä.
Klo 17 OMA-messu.
Ke 6.11. klo 18 Arki-illan ehtoollinen.
Su 10.11. klo 10 messu.
Klo 18 Tuomasmessu.
Ke 13.11. klo 18 Arki-illan ehtoollinen.
La 16.11. klo 18 Suruhista lauluni, mu-rehista muusani -konsertti. Lammassaari & Janka Murros & Latva. Suomalaisia kansanvirsii ja -balladeja. Vapaa pääsy, ohjelma 10-20€.
Su 17.11. klo 10 messu. Messun jälkeen kirkkokahvit srk-kodilla ja Väliahojen terveiset Sauen kirkon rakennusprojektista.
Klo 17 OMA-messu.
Ti 19.11. klo 19 Rauhanyhdistyksen seurat.
Ke 20.11. klo 18 Arki-illan ehtoollinen.
Su 24.11. klo 10 messu. Kirkkokahvit srk-keskuksessa, Ilkka Ryttilahden luento.
Klo 14 Tuomiosunnuntain konsertti. Improvisaation helmiä ja klassikoita, Pétur Sakari, urut ja Esa Pietilä, saksofonit. Vapaa pääsy, ohjelma 10€.
Klo 18 Tyhjän sylin messu.
Ke 27.11. klo 18 Arki-illan ehtoollinen.
La 30.11. klo 15 Sydämeni Laulu-Vocaliisoiden 5-vuotisjuhlakonsertti, joht. Anniina Kervinen. Liput 25€.

Kirkko on jouluna 2019 avoinna
su 1.12.2019 – ma 6.1.2020
klo 9-21. Oppaat paikalla

KESKIKAUPUNKI

To 31.10. klo 12 katulähetystyön sop-patykki Lordinaukiolla.
La 2.11. klo 15 Viirinkankaan kappelissa pyhäinpäivän hartaus.
Klo 15 Tavivaaran kappelissa pyhäinpäivän hartaus.
Ke 6.11. klo 13 Virrestä voimaa-yhteis-laulutilaisuus srk-keskuksessa.
To 7.11. klo 17 Luottamusta Sanastaryhmä kokoontuu Perheasian neuvot-lukeskuksessa.
Klo 18 seurakuntakeskuksessa Sanan ja rukouksen iltana.
La 9.-su 10.11. seurakuntakeskuk-sessa vierailevat Sansan seniorityön-tekijäpariskunta David ja Marja-Liisa Ezzinen. He antavat kristinuskoon liittyvää opetusta arabiankielellä la klo 17 ja su klo 15.
Ke 13.11. klo 18 Norvajärven leirikes-kuksessa miesten saunailta. Isäntänä Antti Härö.
Lähtö yhteiskyydein kirkkoherranviras-

ton edestä klo 17.30.

La 16.11. klo 9.30 seurakuntakodin alasalissa brunssi lähetin kanssa, Rauhankatu 70 E.
Hän kertoo aamupalan lomassa terveisiä Etu-Aasian työstä.
Su 17.11. klo 18 Viirinkankaan kappelissa itsemurhan tehneiden muistohetki.
To 21.11. klo 18 seurakuntakes-kuksessa Sanan ja rukouksen iltana.
Ke 27.11. klo 18 Norvajärven leiri-keskuksessa miesten saunailta.
Isäntänä Aki Hätinen.
Lähtö yhteiskyydein kirkkoherran-viraston edestä klo 17.30.
To 28.11. klo 12 katulähetystyön soppatykki Lordinaukiolla.
La 30.11. klo 11-15 adventtimyy-jäiset ja kahvila srk-keskuksessa.

KORKALOVAARA

Pe 1.11. klo 18 kappelissa Vanhan musiikin konsertti, Lapin Musiik-kiopisto. Oppilaskonsertti, musiik-kia 1600-1700 luvuilta, laulu-jousisoitin- nokkahuilu- ja cemba-lomusiikkia. Vapaa pääsy.
La 2.11. klo 13 kappelissa pyhäin-päivän messu.
Su 3.11. klo 13 kappelissa messu.
Lähetyspyhä.
Su 10.11. klo 13 kappelissa messu.
Su 17.11. klo 11 kappelissa 4-vuoti-aiden synttärät.
Klo 13 kappelissa messu.
La 23.11. klo 11 piirien yhteiset joulumyyjäiset kappelissa.
Su 24.11. klo 13 kappelissa messu.
Omaishoitajien kirkkopyhä. Kirkko-kahvit.

OUNASJOKI

La 2.11. klo 10 Meltauksen kappe-lissa pyhäinpäivän messu ja pois-nukkuneiden muistaminen.
Klo 11 Sinetän kappelissa pyhäin-päivän messu ja poisnukkuneiden muistaminen.
Klo 13 Maijasen kappelissa pyhäin-päivän messu ja poisnukkuneiden muistaminen.
Su 10.11. klo 11 Sinetän kappelissa perhemessu ja 4v-synttärjuhlat.
Ke 13.11. klo 18 Meltauksen kap-pelissa Virsikirja tutuksi -ilta ja syntymäpäiväjuhla 70-80-vuotail-le, Sanna Peltola, Ilari Kinnunen, Riitta Nurminen. Taksia saa käyttää.
Su 24.11. klo 11 Sinetän kappelissa messu.

OUNASVAARA

Su 3.11. klo 15 Pyhät Meiningit kappelilla.
To 7.11. klo 18 kappelilla "Tulkoon

tie sinua vastaan"-kappeli-ilta.
Hiljentymistä tekstien ja musiikin äärelle.
Su 10.11. klo 15 kappelissa messu.
La 16.11. klo 10 kappelilla israeli-laista kansantanssia.
Su 17.11. klo 15 messu kappelissa.
La 30.11. klo 10 kappelilla israeli-laista kansantanssia.
Klo 17-19 kappelilla varhaisnuorten Donkkis Big Night.

ALAKEMIJOKI

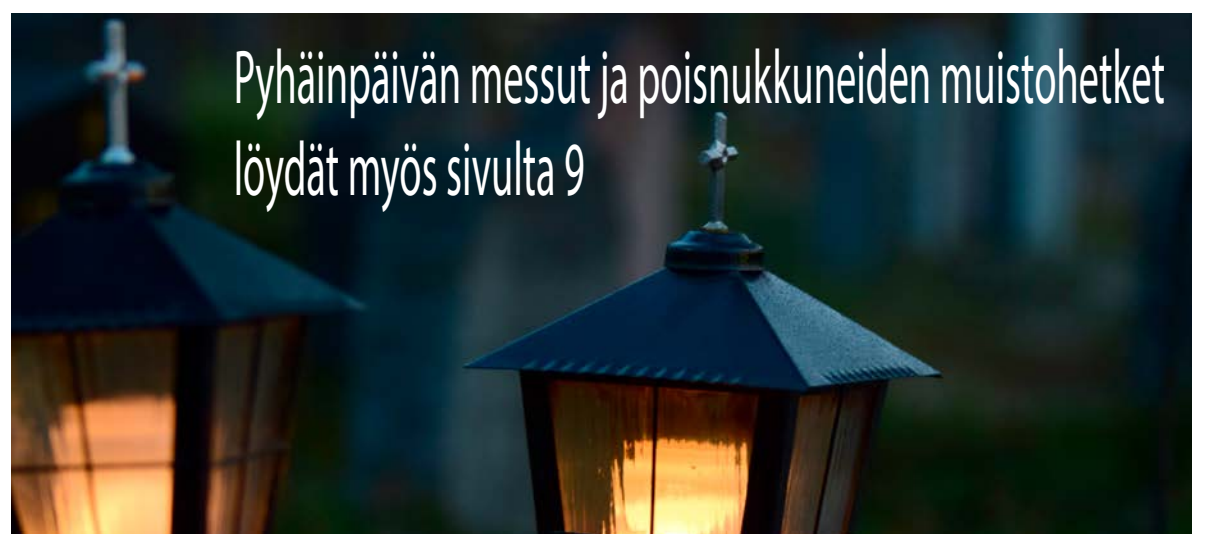
La 2.11. klo 10 kappelissa pyhäin-päivän jumalanpalvelus ja poisnu-kuneiden muistohetki.
Su 10.11. klo 14-16 Pyhät Meiningit kappelilla, perhemessu ja -tapahtuma.
Ti 19.11. klo 15 kappelilla erityis-diakonian Kahviporinat.
Klo 18 Ilta yksinäisyydestä kappelilla.
To 21.11. klo 17.30 kappelilla "Tulkoon tie sinua vastaan"-kappe-li-ilta. Hiljentymistä tekstien ja musiikin äärelle. Ilta alkaa Hirvaan diakoniakylätoimikunnan tarjoa-malla kahvilla, jonka tuotto menee ruokapankin työn tukemiseen.
Pe 29.11. klo 17 kappelilla varhais-nuorten Donkkis Big Night.

YLÄKEMIJOKI

La 2.11. klo 12 Viirin kappelissa pyhäinpäivän messu.
Su 10.11. klo 18 Auttin kappelissa Yläkemijoki soi isille -tapahtuma.
La 23.11. klo 18 Viirin kappelissa Kohti joulua-yhteislaulutapahtuma.
Ma 25.11. klo 18 Pekkalan paloase-malla lauluilta. Diakonia kahvittaa jo klo 17.30 alkaen.

SAAREN-NAMMANKYLÄT

To 31.10. klo 18 Vuorovesi-keskus-teluryhmä Aapakirkolla.
La 2.11. klo 12 Jouttikeron kappe-lissa pyhäinpäivän messu.
Su 3.11. klo 11 Aapakirkossa messu.
To 7.11. klo 18 Aapakirkossa Virsi-kirja tutuksi-lauluilta.
Su 10.11. klo 11 Aapakirkossa messu.
To 14.11. klo 18 Vuorovesi-keskus-teluryhmä Aapakirkolla.
Su 17.11. klo 11 messu Aapakirkos-sa. Klo 13 messu Jouttikeron kappelissa.
To 21.11. klo 18 Aapakirkossa Virsi-kirja tutuksi-lauluilta.
Su 24.11. klo 11 Aapakirkossa messu ja 4-v. synttärät.
Klo 13 Jouttikeron kappelissa Hengen hedelmien messu.
To 28.11. klo 18 Vuorovesi-keskus-teluryhmä Aapakirkolla.

JOUNI HAGSTRÖM

Yksinäisyyden monet kasvot

Rovaniemen rovastikunnan diakoniapäivässä Ranuan seurakuntatalolla oli aiheena yksinäisyyden monet kasvot.

YKSINÄISYYS koskettaa meitä kaikkia monin tavoin, eikä katso ikää, sukupuolta tai yhteiskuntaluokkaa. Yksinäisyys voi yllättää kenet tahansa. **Juho Saaren** toimittaman Yksinäisten Suomi -teoksen mukaan joka viides suomalainen kokee yksinäisyyttä joskus ja joka kymmenes usein. Joka kahdeskymmenes on jatkuvasti yksin. Eniten yksinäisyyttä koetaan nuoruudessa ja vanhana. Yksinäisyyttä käsiteltiin useasta näkökulmasta. Diakonissa **Laura Sarajärvi** puhui nuoren, lausuntataiteilija **Ulla Miettunen** naisen, linja-autonkuljettaja **Esko Palovaara** miehen ja psykologi **Helena Katiska** ikäihmisen yksinäisyydestä.

Ikäihmisen yksinäisyys

– psykologi Helena Katiska: Tutkimusten mukaan ikäihmisistä yksinäisyyden kokemuksia on 20–40 prosentilla ja sitä on enemmän vanhenevien naisten keskuudessa kuin miesten keskuudessa.

– Saattaa johtua siitä, naiset leskeytyvät useammin kuin miehet. Voidaan myös ajatella, että naisilla on ”lupa” puhua yksinäisyydestä ja yleensäkin tunteista miehiä enemmän. Yksinäisyys ilmenee sosiaalisen verkoston supistumisena; taustalla voi olla terveyden ja toimintakyvyn heikkeneminen. Usein myös masentuneisuutta, jota ei ole diagnosoitu. Masennus saattaa peittyä monien muiden fyysisten ongelmien taakse.

Osa ikäihmisistä pitää yksinäisyyttä vanhuuteen kuuluvana normaalina ilmiönä. Ikäihmiset kertovat tapahtumaköyhyydestä ja ulkopuolisuuden tunteesta.

– Saattoivat kokea olevansa turhia, tarpeettomia ja arvottomia lähiyhteisössään ja laajemminkin koko yhteiskunnassa. Näitä tunteita ei varmasti poista ympäröivän yhteiskunnan viestit vanhoista ihmisistä. Usein lehdistössä ja muissakin tiedotusvälineissä puhuttaessa vanhoista puhutaan eläkepommeista, vanhojen ihmisten aiheuttamista kustannuksista. Vaikka jokaisen ihmisen – myös vanhan, tulisi saada kokea olevansa arvokas.

Ikäihmisten yksinäisyyttä ehkäisemään

”
*Yksinolomme ja
yksinäisyytemme keskellä
Jumala tunnistaa meidät
ilman testejä ja koodeja.*

tarvitaan kaikkien sektoreiden yhteistyötä. Kun puhutaan eri-ikäisten yksinäisyydestä, on muistettava kokemuksen olevan aina erittäin yksilöllinen tunne.

Naisen yksinäisyys

– lausuntataiteilija Ulla Miettunen: Naisen yksinäisyydessä osa on opittua mielikuvaa naiseudesta. Naiseuden mitan täyttäminen mielikuvissa voi syntyä siitä, millainen pikkutyttö tuo nainen oli. Tai sai olla. Tai millainen hänen täytyi olla. Millaisen naiseuteen liittyvien mielikuvien vallassa hän kasvoi. Kiiteltiinkö hänet kipeäksi niin että hänen oma sisäinen äänensä vaikenä. Rakkaus, parisuhteen rakkaus, on kaikkea hyvää, mitä toiselle voi toivoa, vaikka samallahan siinä toivoo kaikkea hyvää myös itselleen. Mutta koska toinen on niin lähellä, kukaan ei siksi voi myöskään satuttaa ja loukata niin syvältä kuin tuo toinen siinä lähellä. ”Kipeintä se tekee kun on yhdessä yksin”, kuvailee runoilija Aino Suhola. – – – Äitien suuri yksinäisyys asuu riittämättömyyden tunteissa. Äidiksikin synnyttään ja se voi tapahtua monen kipeän kautta. Lapsen kasvukäyrin ja muiden mittauksien keskellä herkkä äiti kokee syyttävän sormen vain kohdistuvan itseensä. Kahlaaminen syyllisyyden suossa vie voimat. – – – Ystävien kesken ja työelämässä vertailu ja kilpailu tipauttavat

kuiluihin. Pelko voi vääristää sen mitä on. Jo lapsena itsensä hyljännyt ei yllä mukaan elämän puolapuilla. Vanhuuden vuosisakin voi asua sama pikkutyttö omaan yksinäisyyteensä suljettuna. Valittu yksinolo, avoin yksinäisyys on sekin valinta kaikin mitoin määriteltynä. Miten Luoja voisi hengähtää meihin olemassaolomme suurimman merkityksen? Yksinolomme ja yksinäisyytemme keskellä Jumala tunnistaa meidät ilman testejä ja koodeja. ”Katso, kätteni hipiään olen minä sinut piirtänyt.”

Nuoren yksinäisyys

– diakonissa Laura Sarajärvi: ”Katsoin inhoten rakennusta, joka paljastui mutkan takaa. Koulu, uh. Pitäisi astella sisään, kohdata heidät, olla valmiina kuulemaan miten hauskaa heillä oli ollut. Pitäisi kovettaa sydän. Pitäisi tappaa kyynleet. Pitäisi jaksaa. Pitäisi nostaa pää pystyyn ja pärjätä. Pitäisi kovettaa hymy kasvoille. – – – Selaan instagrammia. Pysähdyn yhden kuvan kohdalle. Näpäytän näyttöä pari kertaa. Täydellinen sydän ilmestyy kuvan päälle. Paha olo kasvaa joka kuvan jälkeen. Miten kaikilla on asiat niin hyvin? Täydelliset kasvot, täydelliset hiukset, täydellinen elämä. Onko muiden elämä helppoa? Sammutan puhelimen kokonaan. Nykyään somea selaillessani mulle tulee paha olo. Onko kaikki tämä vain esitettyä? Näytettyä? Maski kaikelle epävarmuudelle? – – – Lopulta möykky rinnastani oli hälvennyt kokonaan. Yli vuoden kestänyt tuska oli lentänyt korpin mukana tunturiin. Sydämeni, joka oli revitty palasiksi, korjattiin. Palanen palaselta. Ja jonain päivänä se olisi ehjä. Korjauksen liitoskohdat näkyisivät aina, mutta ne hälvenisivät. Joskus niitä ei enää melkein huomaisikaan.”

Miehen yksinäisyys

– linja-autonkuljettaja Esko Palovaara: ”Tein siis työtä päiheongelmaisten keskuudessa, tehen sitä vieläki vapaaehtosena,

käyn heän tykönä pyyettäessä, lähinnä sairaalassa. Nämä kaverit, vekkulit niinko mie heitä kuttun olit toela mukavia. Tosin useimmat olit hyvin yksinäisiä, vaatimatomia, hyljeksettäviä ja surullisia. Työssä olleet hyviä, tunnollisia työntekijöitä. Mutta alkoholi oli saanu otheen, siitä oli seurannu ero puolisosta tai ero ja sitte alkoholi. Eikä aina eron syy ollu alkoholi, olipa heitäki joitten perheeshen oli tullu uskonto, ei meän tunnustama kristillinen usko. Puoliso oli lähteny siihen matkahan jako toinen ei hyväksynny asiaa niin yhteinen taival päättty, mulla on semmonen käsitys, ettei ero johtunu puolisoitten riitasuuvesta vaan uskontokunnan vaatimuksesta. Useinmiten tilanne oli ja kävi, ette miehen matkalaukku pakathin ja nostethin oven ulkopuolelle. Ja asunnon lukut vaihetethin. – – – Siis yksinäisyyden, omhan heikkouden tuntheen purkamishen tarvithan hyvä ja pätevä syy, toimiva tapa. Ko ihminen joutuu erotetuksi tai ajautuu yksinäiseksi yhteisöstä se ei kosketa yksin kanssakäymistä toisten kans, vaan siihen tullee lisäksi epävarmuus ja luottamuksen pula toisia kohthan. Ja lopuksi tarpheettomuuen tunne josta seuraa ittetuhoajatukset... ja teot. – – – Meän häättyy muistaa niin oman ko lähimmäisenki yksinolon kohala, ettei hallittu yksinäisyys ole pahasta, eikä harkittu yksinäisyys aiheuta erossaolon tunnetta, Raamattu vahvistaa tämän, sillä joskus on hyä olla omissa oloissa, sillä Jeesuski meni yksinäisyythen poies toisten tyköä, sivummalle rukkoilemhan.”

Noora Hietanen

Rovaniemen rovastikunnan diakonapäivään Ranualla osallistui lähes sata diakoniatyössä mukana olevaa diakoniakylä- ja korttelitoimikuntien jäsentä, lähimmäispalvelijaa, Yhteisvastuukerääjää, muita vapaaehtoisia ja diakoniatyössä mukana olevia seurakuntalaisia. Rovaniemen rovastikuntaan kuuluvat Kemijärven, Pelkosenniemen, Posion, Ranuan, Rovaniemen ja Sallan seurakunnat.

Onko perheessänne

4

-vuotias?

Me järjestämme hänelle juhlat!

Syksy 2019

Kaikki on valmiina!
Ohjelmaa, kakku, lahja ja kavereita!
Valitse oma juhlapaikkasi:

Su 10.11. klo 11	Sinettä
Su 17.11. klo 11	Korkalovaara
Su 17.11. klo 14	kirkko ja srk-keskus
Su 24.11. klo 11	Aapakirkko
Su 24.11. klo 13	Murola

Lisätietoja puh. 040 653 8415
ilmoittautumiset www.rovaniemenseurakunta.fi

2-VUOTTA TÄYTTÄNEILLE

NAPEROKERHO

AAPAKIRKKO PE KLO 9-11

VIIRINKANKAAN KERHOTILA MA KLO 9-11

Naperokerho on tarkoitettu 2-vuotiaille lapsille.
Tavoitteena on edistää lapsen kasvu-, kehitys-
ja oppimisedellytyksiä ikäkauteen sopivalla toiminnalla.
Lapsi saa leikkiä saman ikäisten lasten kanssa ja opetella
ryhmässä toimimisen taitoja. Kerhomaksu 40 € / kausi.

Ilmoittautuminen www.rovaniemenseurakunta.fiROVANIEMEN SEURAKUNTA
JÄRJESTÄÄSuper-ihana
VAUVAKAHVILAPE KLO 10-12 KATUTASOLLA
KANSANKATU 17, VAPAA PÄÄSY!

Tule askartelemaan oma jouluseimi! Seimiaskartelupäivä

seurakuntakodin alasalissa la 9.11. klo 10-16

SEIMIEN valmistamiseen tarjolla kartonkisia lanka-
puolien pohjia, johdinlankaa, massapalloja, ihonväristä
trikoota, kangastilkkuja,

- omia materiaaleja voit halutessasi tuoda,
- mahdollisuus koneompeluun ja saumurin käyttöön,
- seimihahmojen korkeus noin 15–23 cm,
- kevyt lounasruoka noin klo 12 ja päiväkahvit,
- materiaalit riittävät noin kymmeneen seimeen.

Askartelupäivä on maksuton.

Voit osallistua yksin tai kouluikäisen lapsen kanssa.

Kerro erityisruokavaliosta ilmoittautumisen yhteydessä.

Ilmoittautumiset to 31.10. mennessä seija.luomaranta@evl.fi
fi 040-7317 987

Epic Camp: What Would Jesus Do

WWJD

(What would Jesus do) -leiri

NOORA HIETANEN

Asta 12, Lotta 11, Maret, 12 ja Veera, 14
olivat täynnä intoa ja iloa leiriltä tullessaan.

KOKOSI 5.–8. -luokkalaista
Norvajärven leirikeskuk-
seen, kun syksyn kovin setti
tarjoitiin syyslomaviikon
maanantaina ja tiistaina.
Leiriläiset olivat ulkona ja
sisällä, videoivat, musisoivat,
hengailivat hyvässä seurassa
ja heittäytyivät täysillä leiri-
meininkiin.

"Leirillä tehtiin hauskoja
juttuja! Askarreltiin, maalat-
tiin kiviä, tehtiin ruokaru-
kouspuualusta ja elokuvia
Raamatun kohdista."

Pääskyn toimitus tapasi
neljä 12 leiriläisestä, joiden
seurana oli myös neljä isosta
sekä leirin ohjaajat Jenniina
Heikkilä ja Juho Rinne.

"Meillä oli myös aarrejahti
ja meidän neljän tiimi teki
videoita myös itse keksityistä
aiheista."

JOUNI HAGSTRÖM

Murolan kappelin 50-vuotisjuhla

MUUROLAN kappeli täytti 50 vuotta lauantaina 26.10.2019 ja sitä juhlistettiin myös perjantaina 25.10. Koulukirkon merkeissä, kun Alakorkalon, Rautiosaaren ja Hirvaan koulujen oppilaat kokoontuivat bussikuljetuksella Muurolan kappelille. Alakemijoen koululaisten kirkkotilaisuus alkoi aamuyhdeksältä ja päättyi keskipäivällä. Tapahtumasta vastasivat Mikko Reijonen, Päivi Hintikka,

Juho Rinne ja Riitta Hiltunen. Niin ikään Muurolan kappelia juhlistettiin Tulkoon tie sinua vastaan -kappeli-illassa 24.10. kappelisalissa ja seurakuntasalissa, jossa Hirvaan diakoniakylätoimikunnan väki keitti talkootyönä juhlahahvit. Kappeli-illan järjestivät Päivi Hintikka, Laila Juntti, Marja-Leena Kivilompolo ja Seija Tennilä. Varsinainen Muurolan kappelin 50-vuotisjuhlaviikko huipentui

sunnuntaina 27.10. messuun, jonka toimittivat kirkkoherrat Kari Yliräisänen ja Mirja-Liisa Lindström. Messun jälkeen nautittiin juhla-lounas ja kakkukahvit. Juhla jatkui Hannu Erolan historiajuhlapuheella, jonka yhteydessä kuultiin musiikkia ja nähtiin kuvaesitys. Seurakuntalaisen puheen piti Seija Karvo ja juhlan juonsi Mikko Reijonen. (Juttu ja kuvat juhlasta Pääskyn sivulla 3.)
Noora Hietanen

JOUNI HAGSTRÖM

Kirkon lehterillä uruissa nalle Otso Karhunen ja osallistujia opastaa kanttori Joonas Saraste.

Jotta lasten ja nuorten ääni kuuluisi tulevaisuuden kirkossa

VALTAKUNNALLISET noin sadan osallistujan Kirkkomuskaripäivät olivat Rovaniemellä 25.-26.10.2019. Suomen ev.-lut. seurakunnissa on yli 500 lasten musiikkiryhteyttä ja toiminnassa on mukana yli 10 000 ihmistä Seurakuntien Lapsityön Keskukseen mukaan. Muskarissa raikuvat laulut, lorut, leikit, tanssit, musisointi, lasten hengelliset laulut ja virret. Muskarissa tuetaan lasten kokonaisvaltaista kasvua ja kehitystä sekä

vahvistetaan vanhemman ja lapsen välistä vuorovaikutusta. Seurakuntien musiikkileikkikoulutoiminta alkoi 1970-luvulla, mutta toiminnan iso kasvu alkoi kymmenisen vuotta sitten. Musiikki on aina ollut keskeinen osa seurakuntien varhaiskasvatusta: päiväkerhoissa, pyhäkouluissa, iltapäivätoiminnassa ja lapsikuoroissa.

Noora Hietanen

LUOTTAMUSTA SANASTA

Perheasiain neuvottelukeskuksesta, Maakuntakatu 7
Torstaisin klo 17
7.11. ja 5.12.

Ryhmässä luetaan Raamattua ja keskustellaan sairaudesta nousevista ajatuksista ja tunteista. Kaikille avoin ja palvelee erityisesti syöpää sairastavia tai sairastaneita sekä heidän läheisiään.

Tied. Raija 040-741 8329
tai Tiina 045-268 3374.

Yhteistyössä Pohjois-Suomen syöpäyhdistys ry.

TULE ETSIMÄÄN ROHKEUTTA JA VOIMIA ELÄMÄÄSI!

Operaatio Joulun Lapsi-keräys

Helmikammarilla, Pohjolankatu 4:
Lahjalaatikoiden vastaanotto
18-25.11. klo 10-14.
Laatikoiden pakkaustalkoot
20.11. klo 9 alkaen.

Keräysohjeita ja pakkauslaatikoita saa hakea lokakuun alusta alkaen Helmi-kammarilta. Myös Ilopysäkki ja Vapaaseurakunta ovat keräyspisteinä.

Keräys on Patmos Lähetysseuran järjestämä.

Tulkoon tie sinua vastaan -kappeli-ilta

Hiljentymistä tekstien ja musiikin äärelle

Ounasrinteen kappeli klo 18: 7.11 ja 12.12.

Muurolan kappeli klo 17.30: 21.11. ja 19.12.

Kaveripyynnön lähettää

facebook

Rovaniemen seurakunta

Miesten saunaillat Norvajärvellä

Lähtö klo 17.30
srk-keskuksen pihalta, Rauhankatu 70.

Illat järjestetään:
30.10., 13.11., 27.11. ja 11.12.
lisätietoja pastori
Aki Hättinen, 040-6216474

PUUROAAMUT

Ounasrinteen kappelissa joka tiistai klo 9-11

Ilmainen aamupuuro lisukkeineen ja kahvit. Lapsiperheillä mahdollisuus jatkaa perhekerhossa lapsityön tiloissa klo 9.45. Kävijöiden kesken arvotaan yllätyspalkinto joka kerta! Jaetaan kauppojen ylijäämäruokaa! Joka kuukauden ensimmäisenä tiistaina vierailija kertomassa ajankohtaisesta aiheesta. Joka kuukauden toisena tiistaina vaatteiden vaihtopäivä! Tiedustelut: Antti Härö 040-7687606, Mari Pohjanen 040-7617448, Marja-Leena Kivilompolo 040-7604538

Muurolan kappelissa

Parillisilla viikoilla tiistaisin klo 10-11

Herkullinen aamupuuro leivän ja kahvin kera! Puuroaamun jälkeen voit osallistua kaikenikäisten- tai perhekerhoon.

TUTUKSI |

Mervi Tiilikainen
vs. nuorisotyönohjaaja

JOONI HAGSTRÖM

Seurakunnan erityisnuorisotyöllä voi olla vastauksia, mitä muualla ei ole, Mervi Tiilikainen tuumaa.

MERVI TIILIKAINEN toimii Rovaniemen seurakunnan erityisnuorisotyössä sijaisena ensi syksyyn asti. Työhön kuuluu muun muassa oppilaitustyötä ja osallistumista rippikoulutyöhön. Mervin voit kohdata myös nuorisokahvila Katutasossa.

Etelä-Savosta Hirvensalmelta kotoisin oleva Mervi on vuosien mittaan hankkinut monipuolista työ- ja opiskelukokemusta eri paikkakunnilta. Rovaniemelle hän muutti kaksi vuotta sitten käynnistämään Opiskelija- ja Koululaislähetysten (OPKO) toimintaa.

Lukion jälkeen Mervi opiskeli Paltamossa eräopaskurssilla, työskenteli vuoden verran au pairina Tukholman lähellä ja suoritti luontoyrittäjän opinnot Sotkamossa.

– Valintamyymälän kassassa työskennelles-

”

*Luonnossa
Jumala puhuu
merviä.*

säni tunsin, että Jumala kutsui minua opiskelamaan Kauniaisiin nuorisotyönohjaajaksi. Jo kaupassa työskennellessäni huomasin erityisnuorisotyön tarpeen, kun jouduin ohjaamaan nuorisoa aika paljon.

– Erityisnuorisotyön haasteena on löytää nuoret, joilla on eniten tarvetta saada tukea ja rinnalleen aikuista. Meillä Rovaniemelläkin on paljon nuoria, jotka ovat heikommassa asemassa ja ovat syrjittyjä, koulukiusattuja tai koulukiusaajia.

– Kun seurakunnan toiminnassa Jeesus on keskiössä, niin mikäpä muu on toivottomuuteen parempi vastaus kuin elävä toivo. Ja mikä onkaan rakkauden janoon ja vajeeseen parempi vastaus kuin Jumala, joka sanoo, että Hän on rakkaus.

– Seurakunnan erityisnuorisotyöllä voi olla nuorille vastauksia, mitä muualla ei ole, Mervi sanoo.

Työn vastapainoksi Mervi latautuu luonnossa vaeltaen ja hiihtäen. Luonnossa hän kokee Jumalan läsnäolon.

– Olen sanonutkin, että Jumala puhuu merviä. Jumala tietää, miten koskettaa juuri minun sydäntäni ja millaisista asioista nautin. Välillä tuntuu, että Jumala tarjoaa luontoelämyksen ihan vain minua varten. Kauniin auringonlaskun nähdessäni voin ajatella itsekään lapsen lailla, että Isä teki tämän vain minua varten.

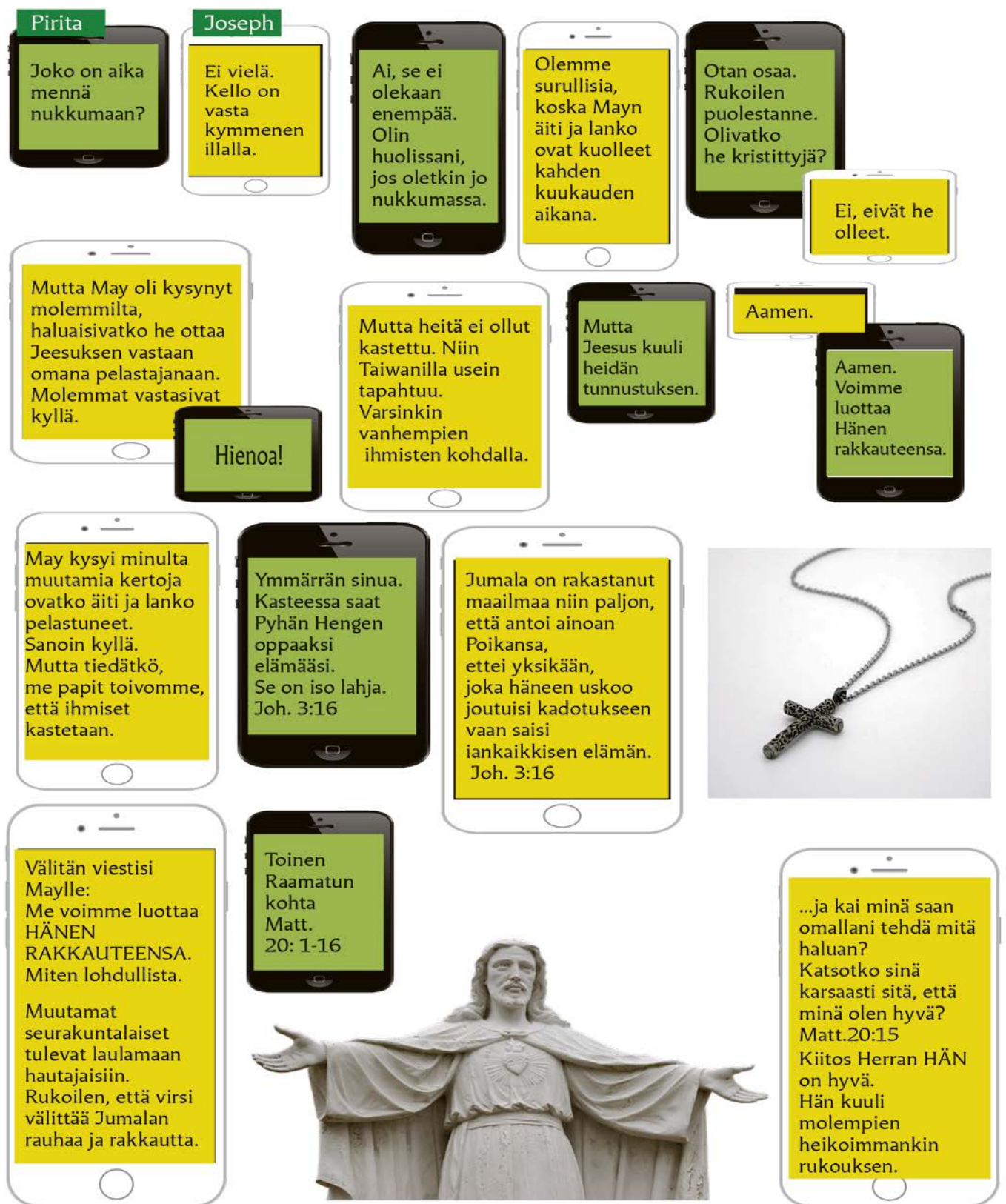
Viime päivinä kiirettä ovat tuoneet pakkauspuuhut. Mervi muuttaa uuteen asuntoon keskustan tuntumaan.

– Pienempään asuntoon muuttaessa on hyvä pysähtyä miettimään, mitkä asiat ovat tärkeitä säilyttää ja mistä asioista on valmis luopumaan, Mervi Tiilikainen toteaa.

Pasi Kokko

MAAILMA LÄHELLÄ MEITÄ |

Lähetys sihteeri Pirita Bucht kävi tällaisen viestittelyn taiwanilaisen pastori Joseph Choun kanssa. Joseph oli alkuvuodesta kuukauden työntekijävaihdossa Rovaniemellä.

Lähetystyön syksyä

Su 3.11. klo 13 **lähetyspyhä** Korkalovaaran kappelilla.

La 16.11. klo 9.30-11 **brunssi Helin kanssa** seurakuntakodin alasalissa, Rauhankatu 70 E. Heli kertoo aamupalan lomassa terveisiä Etu-Aasian työstä.

Su 17.11. messun jälkeen **kirkkokahvit ja Väliahojen terveiset** Sauen kirkon rakennusprojektista.

La 30.11. klo 11-15 **adventitmyyjäiset**

ja kahvila srk-keskuksen juhlasalissa, Rauhankatu 70 B, mukana diakonia- ja lähetystyö.

Su 1.12. messun jälkeen **lähetystyön käsityömyynti** srk-keskuksessa.

MUSIIKKIA |

Suruhista lauluni, murehista muusani -konsertti

kirkossa keskiviikkona 16.11. klo 18.
Lammassaari & Janka-Murros & Latva.
Suomalaisia kansanvirsiiä
ja -balladeja.
Vapaa pääsy, ohjelma 10-20€.

ROVANIEMELTÄ kotoisin oleva laulaja ja taiteilija Keke Lammassaari halusi esittää ja kirjoittaa lauluja surusta löytääkseen valon ja lohdun. Vähitellen tuosta ideasta kasvoi musiikin ja runojen johdattelema matka, joka kuljettaa synkkyyydestä valoon,

surun hyväksymiseen ja itsearmoon. Lammassaaren rinnalla konsertissa ovat musiikin moniosaajat, pianisti-säveltäjä Antti Janka-Murros sekä Kittilästä rovaniemeläistynyt lumoa-vääninen laulaja Rosa Latva. Suomalaisia kansanvirsiiä ja -balladeja on konsertti, joka uppoutuu suomalaisen melankolian, balladien ja runojen maailmaan. Siinä maailmassa esitellään niin kauneutta kuin elämän tragediaakin surumielisen suomalaisen perinteen kautta. Suruinen tie

on mutkainen ja mäkinen. Konsertti kuljettaa kuulijansa polveillen pitkin virsiä, lauluja ja runoja, keskittyen sekä uuteen- että vanhaan suomalaiseen balladiperinteeseen, pääsääntöisesti sen synkempään puoleen. Balladien tummasävyiset teemat kutoutuvat yhdeksi kokonaisuudeksi, jossa yhdistyvät armon ja valon kaipuusta kertovat virret, Lammassaaren sekä Eino Leinon kauniin lyrriset runot, suomalaisiin traditionaalsiin murhenäytelmiä sisältäviin kansanballadeihin.

Sydämeni laulu-konsertissa vahva kattaus

Rovaniemeläinen naiskuoro Vocaliisat 5 v-juhlavuosi huipentuu Sydämeni Laulu -Juhlakonserttiin Rovaniemen kirkossa 30.11. klo 15. Konsertin jälkeen seurakuntakodilla kahvitus, jonka järjestää Rovaniemen kristillinen koulu. Tuotto kristillisen koulun hyväksi. Kahvituksen yhteydessä myös kuorolle ja laulajille tulevat tervehdykset ja huomionsoitukset."

VOCALIISAT tarjoavat kuoronjohtajansa Anniina Kervisen kanssa erikoiskonsertissaan kattavan ja koskettavan läpileikkauksen kuoron monipuolisesta ohjelmistosta. Sibeliusta, Kaskea Kuulaa - suomalaisia klassikoita, ortodoksista kirkkomusiikkia ja sykhdyttäviä rakkaita joululauluja.
1. adventtipäivän aattona tunnelmoidaan yli kahden tunnin konsertilla. Ohjelmassa on luvassa myös yllätysnumero. Vocaliisat julkaisee juhlakonsertissaan debyyttilevynään

Suomen ensimmäisen naiskuoron esittämän, suomenkielistä ortodoksista kirkkomusiikkia sisältävän äänitteen. Kasvojesi edessä-CD on kuoron juhluvuoden erikoislevy. Levyllä mm. P. Miroljovovin, P. G. Tsesnokovin, A. Arhangelskin, D. Bortnjanskin, B. Jakubovin ja J. Lehdon sävellyksiä. Kuoronjohtaja Kervinen on siirtänyt kaikki 15 veisua yksinoikeudella Vocaliisolle. "Kasvojesi edessä" -juhlacd sisältää yhteensä 15 ortodoksista veisua. Levy toimii myös laajemmin suomenkielisen ortodoksisen kirkkomusiikin ja naiskuorolaulun mahdollisuuksien edistäjänä ja esiintuojana. Kuulijat kuvaavat kirkkomusiikkia rauhoittavaksi ja voimaannuttavaksi arjen keskellä.

Lapin musiikki-opiston opiskelijat

esiintyvät Korkalovaaran kappelissa tunnelmallisessa pyhäinpäivän aaton konsertissa perjantaina 1.11. klo 18.

KONSERTISSA kuullaan 1600- ja 1700-luvuilla sävellettyä musiikkia muun muassa uruilla, cembalolla, nokkahuiluilla ja jousosoittimilla esitettynä. Ohjelmassa on myös laulunopiskelijoiden esityksiä. Konserttiin on vapaa pääsy.

Improvisaation helmiä ja klassikoita

kirkossa tuomiosunnuntaina 24.11. klo 14.

SAKSO FONITAITEILIIJA Esa Pietilän ja urkutaiteilija Pétur Sakarin huikean virtuoosisessa ilmaisussa yhdistyvät monen vuosisadan musiikin eri aikakausien vaikutteet, aina barokista, renesanssin kautta nykymusiikkiin asti. Pietilä ja Sakari esittävät improvisaatioita ja tunnettuja teoksia eri aikakausilta versioiden ne yllätyksellisen kiehtovasti, lisäten niihin improvisaatioita. Duo esittää myös säveltäjänä tunnetun Pietilän teoksia. Molemmat taiteilijat tunnetaan kyvyistään improvisoida virtuoosin tavoin mistä tahansa musiikkityyleistä - tämä kyseinen voimavara tekee heidän yhteistyöstään huikean kiinnostavaa. Heidän repertuaariinsa kuuluu versioita J. S. Bachin koraaleista ja Astor Piazzollan tangoista aina nykymusiikin tunnetuimpiin ja ihalluimpiin teoksiin asti.

Pietilä on yksi Suomen merkittävimmistä saksofonisteista ja toimii kansainvälisellä jazz- ja nykymusiikkikentällä esittävänä taiteilijana, säveltäjänä ja orkestereiden solistina. Hän on kantaesittänyt omaa sävellystuo- tantoaan mm. Esa-Pekka Salosen ja Avantil! kamariorkesterin johdolla. Suomen jazzliitto myönsi arvostetun Yrjö-palkinnon Pietilälle 2016. Pétur Sakari tekee kansainvälistä uraa urkutaiteilijana ja on konsertoinut mm. maailman menestyneimmän urkutaiteilija Olivier Latryn kutsusta Pariisin Notre Damen katedraalissa. Sakari esiintyy säännöllisesti myös useiden huippulaulajien, kuten Soile Isokosken ja Jorma Hynnisen kanssa.

39. vuosikerta | Julkaisija: Rovaniemen seurakunta | Päätoimittaja Kari Yliräisänen p. 040 5032 734 kari.yliraisanen@evl.fi | Toimitus Noora Hietanen p. 040 670 0277 noora.hietanen@evl.fi | Pasi Kokko p. 040 702 2223 pasi.kokko@evl.fi | Jouni Hagström p. 040 6854 935 jouni.hagstrom@evl.fi | Lehtityöryhmä: Kari Yliräisänen pj., Jouni Hagström, Noora Hietanen, Pasi Kokko, Markku Kukkonen, Elina Rask-Litendahl, Merita Orell-Kiviniemi ja Maarit Simoska. | Toimituksellinen aineisto Rovaniemen seurakunnan tiedotustoimisto, PL 8104, 96101 ROVANIEMI | Ulkoasu ja taitto Kotimaa Oy | Painatus Suomalainen Lehtipaino Oy | Jakelu : Pohjois-Suomen Suorajakelu Oy | Jakelureklamaatiot: www.jakelupalaute.fi/paasky | Tilaukset 25 euroa vuodessa | Painos 30 400 kpl.

Seuraava Pääsky ilmestyy ke 4.12.2019 | Aineisto ma 18.11.2019.

Sirpa Hiilivirta toivoo kaikille löytyvän paikan seurakunnasta

JOUNI HAASTROM

Korkalovaaran kappelista ja Korkalovaarasta on tullut Sirpa Hiilivaaralle kuin toinen koti yli 36 vuotta jatkuneen työuran aikana. Sama seutu on pysynyt myös perheen asuinpaikkana alusta asti.

Diakonissa **Sirpa Hiilivirta** siirtyy eläkkeelle hyvillä mielin yli 36 työvuoden jälkeen seurakunnan palveluksessa. Erityisesti hän iloitsee vapaaehtoisten määrän kasvusta.

– **ESIMERKIKSI** omalla Korkalovaara-Ounasjoen alueellani työn kulmakivi ovat vastuulliset ja innokkaat vapaaehtoiset. Seurakuntahan ei pyöri ilman seurakuntalaisia ja on elävä vain seurakuntalaisten osallistuessa.

– Vastuuta täytyy jakaa seurakuntalaisille. On rohkaistava heitä tulemaan mukaan, tasavertaisesti, ja siten, että he kokevat itsensä tärkeäksi sekä tarpeelliseksi ja että heidän lahjansa tulevat käyttöön.

– Toivonkin, että kaikille löytyy paikka seurakunnasta. Pitää olla niin pieniä kuin isoja tehtäviä, että jokaiselle löytyy joku homma.

– Nykyisin ihmiset sitoutuvat pieniin juttuihin, esimerkiksi tapahtumiin. Pitkäänteiseen sitoutumiseen ei valmiutta niin paljon enää ole, mutta ei tarvitse toki ollakaan. Vapaus pitää aina säilyttää vapaaehtoistyössä.

1990-luvun lama toi muutoksen

Sirpa Hiilivirta tuli seurakuntasisareksi Rovaniemen seurakuntaan kesällä 1983. Osana diakonissan koulutustaan hänellä on myös sairaanhoitajan tutkinto.

– Työni oli sairaanhoitoon, vanhuuteen tai yksinäisyyteen liittyvien asioiden hoitoa kodeissa. Mittasin verenpainetta tai saatoin katsoa mitä lääkityksiä ihmisillä on.

1990-luvun laman myötä työnkuva muuttui.

– Ihmisten taloudellinen hätä nousi niin suureksi. Kotikäyntityökin väheni, kun aloimme ottaa asiakkaita vastaan kappeleissa ja toimistoissa. Vanhukset menettivät laman aikana oman asemansa ja jäivät hieman taka-alalle.

– Jos lama oli huono asia, niin se myös auttoi heräämään lähimmäisyyteen. Laman seurauksena seurakunta aloitti työttömille ja vähävaraisille suunnatut keittopäivät, joiden luonne on toki muuttunut alkuajoista.

Rukouksia arjen kristityille

Sirpalle kristillisuus on arjen elämistä.

– Kristillisuus on käytännön työtä, lähimmäisten ihmisten kohtaamista. Juuri tavallinen ihminen on se kristitty. Meillä on luottamus, että Jumala on lähettänyt Jeesuksen meidän lunastajaksi. Siitä nousee lähimmäisenrakkaus, ilo ja riemu.

– Kirkkain jalokivi työssäni on ihmisten kohtaaminen ja kulkeminen heidän elämässään mukana. Olen etuoikeutettuna kuullut monenlaista elämäntarinaa ja koen nöyryä kunnioitusta ihmisiä kohtaan. Monen elämässä olen ollut kuuntelijana kipeistä ja vaikeistakin asioista, joita hyvin harvoin jaetaan toisten kanssa.

– Kuuntelemisessa on työn hienous, mutta samalla raskaus. Työ voi välillä uuvuttaa, mutta rukous on minulle hyvin tärkeä. Luovutan ihmisen Jumalalle ajatuksella ”tässä on ihminen, pidä hänestä huolta”. Olen

vain suunnannäyttäjä ja vähän taluttajana sekä avittajana.

– Myös rukous on minulle arkikristillisyyttä ja olotila. Voin rukoilla omassa hengessäni jo tavatessani ihmisen. Autolla ajellessani voin huokailla ihmisten ja asioiden puolesta.

Työkaverien tuki auttaa jaksamaan

Sirpa aloitti työnsä silloisessa Korkalovaaran ja Ylikylän piirissä. Hän on pysynyt työuransa ajan uskollisena Korkalovaaralle.

– Alkuun kaikki oli minulle uutta, enkä tuntenut ketään. Ensimmäisenä menin vaan summassa koputtamaan oville, että ”päivää, olen uusi seurakuntasisar”.

– Seurakuntaan ensimmäisen kerran tullessani silloinen siivooja oli pesemässä seurakuntakeskuksen ikkunoita ja sieltä roiskahteli vettä päälleni. Hän on siis ”kastanut” minut tähän seurakuntaan, Sirpa naurahtaa.

Rovaniemen seurakunta on ollut hyvä työnantaja.

– Täällä on ollut hyvä olla työssä ja tiivis diakoniatimi on ollut työssä jaksamisen kannalta tärkeä. Työkavereiden tukea tarvitaan, kun teemme työtä kärsivien ihmisten parissa.

– Myös työyhteisössäni Korkalovaarassa on ollut aina yhteen hiileen puhaltamisen tunne. Seurakuntapiiristä muodostui ikään kuin oma seurakuntansa. Korkalovaaran

kappeli ja Korkalovaara ovat minulle kuin toinen koti.

Sirpan pitkästä työurasta kertoo, että hänen työuransa aikana on ehtinyt toimia kolme piispaa ja viisi kirkkoherraa.

Erityisen hyvin mieleen on jäänyt Missio Roi -yleisötapahtuma vuonna 1994.

– Urheiluopistolla järjestetty tapahtuma oli koko seurakunnan yhteinen ponnistus, jota olimme kaikki rakentamassa.

Maalaiselämää Keski-Suomessa

Sirpa on ollut innokkaana jäämässä eläkkeelle, mutta mielialat ovat vaihdelleet.

– Kerran havahduin, että ei ole enää työtovereita, enkä mene työpaikalle, mutta sitten tajusin, että enhän minä jää uskostoni, enkä seurakuntalaisuudestani eläkkeelle.

Pihtiputaalta kotoisin oleva Sirpa tapasi jo opiskeluaikanaan miehensä, **Taavi Hiiliviran**. Valmistumistensa jälkeen tuore aviopari muutti töiden myötä miehen kotiseudulle Rovaniemelle. Perheessä on kolme lasta ja kolme lastenlasta.

Maalaiseksi itseään luonnehtivalla Sirpalla on eläkkeellä aikaa rakkaille harrastuksilleen lapsuuskotinsa tutuissa maisemissa Keski-Suomessa.

– Pidän puutarhatöistä, pottujen kasvatuksesta ja metsänhoitoon liittyvästä puuhailusta. Jospa nyt on paremmin aikaa käydä myös kalassa, Sirpa Hiilivirta sanoo.

Pasi Kokko